

MECSEKI Ércbányász

Világ proletárjai, egyesüljétek!

A MECSEKI ÉRCBANYÁSZATI VALLALATI DOLGOZÓINAK LAPJA

XVI. ÉVFOLYAM 13. SZÁM

ÁRA 1,50 FORINT

1979. JÚLIUS 1.

A jó hírnév kötelez...!

A versenymozgalmozás zászlóvivői

Az üzemem túl is jó híre van az ÉDU-ben dolgozó szocialista brigádoknak. A brigádkollektívák külön-külön is, de együttesen is politikai egységet alkotnak. Ok a közhangulat irányítói, az eredmények zászlóvivői. Halász Ernő üzemi versenytitkár egyértelműen vallja, hogy az élet minden területén számíthatnak a brigádokra.

— Ugy vélem — mondta Halász Ernő —, hogy nálunk a brigádvezetők nem csupán gazdasági, hanem egyben politikai tényezők, olyan emberek, akiket a társaik a soraikból választottak, megbízhatnak bennük, s szavaikra oda is figyelnek. Így, csak így érhetjük el azt a nagyszerű eredményesorozatot, amelyet munkáskollektívánk 18 év alatt létrehozott.

A szocialista brigádmozgalmozás 1961-ben indult meg egy brigáddal és 11 fővel. Ma 43 szocialista brigáddal és ezen belül 671 fővel rendelkezünk. Üzemünk az Élűzem címet nyolcszor, kétszer a Vállalat legjobb külszíni üze me címet, valamint a vállalati pártbizottság kongresszusj zászlaját egyszer nyerte el. Ezeket az eredményeket egy nagy közösség érte el, de ezek nem jöhettek volna létre kisebb közösségek munkája nélkül.

A nagy közösségből példaként említhetem a dr. Münnich Ferenc szocialista brigád tagjait.

— 1964-ben alakultunk — mondja Böngyik Péter brigádvezető. — A kezdeti nehézségekkel nem volt időnk törődni, mert a végtermék üzemrészben csapódik le az üzem egész munkájának eredménye. Ez jóval nagyobb kötelezettséggel és felelősséggel nehezített vállainkra. A tmk és karbantartó munkát üzemállás nélkül végezzük el. Az újítások és ésszerűsítések sokaságával segítőtük elő, hogy a végtermék üzemrészben a porkoncentráció nagymértékben javuljon. Társadalmi munkánk 10 év átlagában 40 óra/fő/év.

A brigád munkásságát tükrözi a kétszeres Vállalat kiváló brigádja kitüntetés és az üzemi Kiváló brigád cím elnyerése is. Méltán mondta a brigád névadójának özvegye, látogatásai alkalmával, hogy méltó kezek ápolják a nagy előd munkáját és eszméinek továbbvitelét.

Harsányi Csaba

Gyümölcsöző tapasztalatsere

Sikeresen zárulta XV. Dunántúli Analitikai Konferencia

dén a XV. Dunántúli Analitikai Konferenciát Csepokon, május 16—18-án rendezték meg. A 15. évforduló egy rövid összegező visszapillantásra is alkalmat ad. A termelő tevékenységben, a geológiai és a technológiai kutatásban az analitika jelentősége tagadhatatlan. A feladatok ellátása, a rendelkezésre álló korszerű műszerezettség mellett jól felkészült és lelkes szakembereket is igényel. Ezt a szakirodalom, folyóiratok tanulmányozásával, szakcikkek megjelentetésével, előadások tartásával érhetjük el. Ez utóbbit segíti elő a DAK-on való részvétel, amelyek saját helyzetünk s erőviszonyaink felmérésében is támpontot nyújtanak.

Ezek a konferenciák lehetőséget nyújtanak személyes tapasztalatserekre létrejöttére, megbeszélésekre, szakmai kapcsolatok kialakulására. A DAK-ok során kölcsönösen volt alkalmunk a hasonló területen dolgozó szakemberekkel gyümölcsöző szakmai beszélgetéseket kezdeményezni, amelyek több esetben külső cégektől munkamegrendeléseket is eredményeztek (pl. ritkaföldfém, bauxit, nyomelemek analízise stb.).

Egy-egy módszer bevezetése az esetek többségében elmélyült kutatótevékenységet igényel, ha ezekhez kiegészítő megoldásokat nyerünk, megnöveljük munkánk minőségét és hatásosságát.

A DAK-ok sorát vespéremi—pécsi kezdeményezés indította el, amelyet két, jól sikerült Baranyai Vegyészankét előzött meg. A

tizenöt DAK-ból három Pécsen volt (1966, 1970, 1978), amelyek megrendezését a Pécsi Akadémiai Bizottság is hathatósan támogatta, a jelentős vállalati és a POTE segítségével.

A DAK-okon 899 előadás hangzott el, ebből a MÉV-től 36 kutató 184 előadás megtartásában volt érintve, amely igen figyelemre méltó teljesítmény. Ez is egyik megalapozója volt annak, hogy kutatóink analitikai témájú könyv megírására vállalkozhattak (Upor—Mohainé—Novák: Fotometriás nyomelemzési módszerek).

A konferenciák alkalmából 1967 óta az előző években kimagasló szakmai eredményeket elért kutatók számára kiadásra került a DAK-díj, amelyet eddig 23 szakember nyert el, közöttük Upor Endre

(1967) és Mohai Miklósné (1973).

A konferenciákon a résztvevők létszáma 120—250 fő, (a kiemelt témaköröktől függően) az előadások a plenáris előadásokon (DAK-díjasok beszámolója) túlmenően 2—3 szekcióban zajlanak le. A konferenciákon minden évben egy-egy időszerű kérdést vitatnak meg, kerekasztal megbeszélés formájában.

Az idei kerekasztal vitatülésen a laboratóriumok műszerezettség kérdése került előtérbe, amelyen a Labor NIM, MOM és RADELKIS kutatási főmérnökei adtak tájékoztatót a magyar laboratóriumok műszeripar helyzetéről és a következő 3—4 éves fejlesztési elképzeléseiről.

A DAK-okon szereplésünk anyaga az üzem időszerű analitikai témákból adódna (ritkaföldfém, ionoszelektív elektródák, nyom-elemzési módszerek stb.). Idén Hohmann Jenő, Mohai Miklósné, Pálfi Erviné és Novák Győző szerzők a sósvizek nyomelem-tartalmának meghatározásáról számoltak be. Az eddigi kutatásokat a geológiai vízminták nagyobb igényeket támasztó problémáinak megoldásához is hasznosítani tudjuk.

A XV. DAK is, az előzőekhez hasonlóan, sikeresen zárult. A XVI. DAK jövőre Nagykanizsán kerül megrendezésre.

Novák Győző

Kopogózás és készlethúzás a vājvégén.

(Keller Gábor felvétele)

A Gyermekekfesztivál '79 nagy forgalma Ujmecsekfalja főterén. (Képriport az 5. oldalon.)

Keller Gábor felvétele

Széleskörű összefogás — csökkenő balesetek

Már hagyomány a Szoligálatató üzemben, hogy évente megrendezik a munkavédelmi hónapot. Az ez-évi rendezvényt különösen időszerűvé tette a márciusi súlyos baleset, valamint a munkavédelmi örök új-ravaslás.

Üzemünk vezetése — a szakszervezeti bizottsággal közösen — a fokozottabb munka- és egészségvédelem érdekében dolgozta ki a munkavédelmi hónap programját. Felhívással fordultak a szocialista brigádokhoz, hogy tevékenységükkel segítsék a sikeres rendezést. Nagy propagandát indítottak az üzemben: plakátokat helyeztek el, a hangshíradó naponta a Munkavédelmi öt-perc című adásában felhívásokat közölt, a faliújságon „tetszik — nem tetszik” felirattal képes tablón állították közszemlére az eredményeket és a hiányosságokat.

A szocialista brigádvezetők szokásos havi továbbképzését is felhasználva, előadást tartottak. A szocialista brigádok helye és szerepe a munka és egészségvédelemben címmel. Igen nagy érdeklődés volt a munkavédelmi örök továbbképzése iránt is, tekintettel az újonnan megválasztott aktívokra. Újdonság, hogy ebben az évben a KISZ szervezésében ifjúsági munkavédelmi örök állítottak be.

Az üzemi munkavédelmi aktíva értekezleten negyven fő vett részt és észrevételeikkel, javaslataikkal nagy segítséget adtak az üzemnek. Kiemelt helyen szerepelt a munkavédelmi hónap programjában a gépkocsivezetők

KRESZ-oktatása, biztonságtechnikai tanfolyama. Két tanfolyamon hetven dolgozó vett részt és a zárófoglalkozáson vetélkedő formájában tették vizsgát. A vetélkedő természetesen nem zárult le. A közlekedésbiztonsági hetek meghirdetésével és annak rendezvényeivel is a balesetek megelőzését kívánják elérni.

Az április elsejétől tartó rendezvényt sorozatot munkavédelmi vetélkedő zárta május 11-én. A vetélkedő győztese Lantos Pál lakatos lett, második Balassa Bálint telefonszerelő és harmadik Panta István lakatos. Igen eredményes volt az Április 4 szocialista brigád szereplése, hiszen az első és a harmadik helyezettek ennek a brigádnak a tagjai.

A sokoldalú akcióprogram nagyon jó eredményeket hozott. A legfontosabb talán az, hogy sikerült mozgósítani az üzem összes dolgozóját, szocialista brigádokat és társadalmi aktívákat. Ilyen széles körű összefogást már régen nem tapasztaltunk. Meg is lett az eredmény, hiszen ez időben tartották üzemünk-nél a vállalati szemlélt is május 22—24-én.

A jegyzőkönyvek szerint az üzem rendje és biztonságtechnikai fegyelme tovább javult. Öröndetes adatokat mondhatunk a balesetek alakulása terén is. Addig, amíg februárban 8, márciusban 9 — ebből egy halálos — baleset volt, április, május hónapban csak két-két baleset. Az is eredmény, hogy e csökkenő balesetekből is csak egy volt három napon túli.

Heğyi József

A végrehajtás útján a párt nőpolitikai határozata

A vállalatunknál dolgozó nők többsége kiegészítő tevékenységet végez. A szakmunkásnők száma alacsony, de ennek magyarázata — ha egyáltalán arra szorul —, hogy bányászattal kapcsolatban, s üzemeinkben munkájuk nem kapcsolódik közvetlenül az alapvető munkafolyamatokhoz. Az utóbbi években kedvezően változott élet- és munkakörülményük. Az egyenjóságúráról is mind kevesebbet hallunk, s ez jó, mert szemléletbeli változást mutat.

— Az üzem dolgozóinak valamivel több mint tíz százaléka nő — kezdte beszélgetésünket Rózsa Iváné, az EDÜ szb nöfelelőse —, s amit fontosnak tartok, hogy az ő esetükben nem beszélhetünk fluktuációról. Hűségese az üzemhez. Kimondottan nehéz fizikai munkát a tekereslők végeznek, de vannak, akik hozzájuk képest rosszabb körülmények között dolgoznak.

— Az egyenlő munkáért, egyenlő bér elve, hogyan érvényesül az üzemben?

— Nálunk, a villamos gépjávitóban a nők kezdetben segédmunkásként végezték ezt a munkát — vette át a szót Vörös Sándorné tekereslő —, amit most már betanított munkásként végzünk. Persze, férfiakkal együtt, ők végzik az igazi szakmai felkészültséget igénylő munkafolyamatokat, mi pedig a rabszolgák munkát — mondja mosolyogva, miközben finoman csuklóját masszírozza.

— Nem beszélhetünk „egyenlő munkáért, egyenlő bér” elvről a mi esetünkben — kapcsolódik a beszélgetésbe Vogel Károlyné tekereslő —, hiszen a férfiak más jellegű munkákat végeznek. Bérfezlősegről sem szólhatunk, mert ha kevesebb is a béruink, mint a szakmunkás férfiaké, azért a negyedévi prémiumunk esetenként több mint az övék. A jutalmazásokkor sem hiányzunk a listáról.

— A tekereslőben vég-

Nőkről nőkkel beszélgetve

zik a legfárasztóbb munkát a lányok, asszonyok. Az elmondottakból úgy tűnik, mégis elégedettek.

— Eddig még nem mondták, de van ami feszültséget okoz a nők és a férfiak között — vállalja a „panaszkodást” az üzemi szb nöfelelőse — ez pedig az, hogy a férfiak egy éve elvállalták a bányában meghibásodott motorok helyszínen történő javítását. Továbbá üzemünk techno-

logiai folyamatára is kiemelték az asszonyok hosszú éveket óta végzik ezt a munkát és csuklójzületi fájdalmaik ma már mindennaposak. A munkafolyamat nem gépesíthető,

— Részben, az így kialakult feszültség csökkentésére — szól közbe a most már vitává terebélyesedő beszélgetésbe Szántó Jánosné, az üzemi pb nöfelelőse — és a nehéz fizikai munkavégzésükért július elsejétől a nagygépek tekereslőseért munkahelyi pótlékot kapnak. De

így egyetlen megoldásnak a csökkentett munkaidő bevezetése látszik.

— Így igaz — magyaráz Vörös Sándorné, mert nem mindegy, hogy valaki hat óráig tekereslő-e kézzel egy villanymotort, vagy nyolcig. Ennek ellenére mégiscsak azt mondom, jól érezzük magunkat, jó a csoportban a légkör, s az üzem törődik velünk. Az, hogy munkánk nehéz és ezen jó lenne változtatni, az természetes.

— Külső szemlélőben felmerülhet, hogy miért nem szereztek szakmát az asszonyok — kapcsolódik a beszélgetésbe Rózsa Iváné.

— Nos, tekereslő szakma nincs, csak villanyszerelő. Azért ennek lehetőségét is megpróbáltuk, de a hároméves iskolát nem váltalták az asszonyok, s az egyéves beindításakor meg nem volt üzemi szinten kellő számú jelentkező. Én úgy érzem, nincs szükség a szakmáztatásra. Ezt nem kampányszerűen kellene végezni, hanem a felmért igények alapján. Üzemi dolgozóink között többen vannak, akik elvégezték a vegyipari technikumot, s továbbra is laboránsként dolgoznak.

— Ugy lehetne összegeznünk — mondja Szántó Jánosné —, vannak olyan területek, ahol betanított munkásként is elvégezhető az adott feladat. Az más kérdés, hogy nem ártana a szakmunkások számának növelése, hiszen nagyobb hozzáértéssel végeznék munkájukat. A mérlegnek azonban két serpenyője van. Súlyozni kell, s ilyen esetben előjönnek az elmentmondások.

V.—T.

Az EDÜ szakszervezeti bizottsága és a nőtanács rendszerezen látogatja és ajándékozza az üzem gyessen levő nődolgóit. Képünkön Bernát Lászlónénál Czérna Istvánné (balról) és Hambalkó Jánosné (jobbról) az üzem dolgozóit.

Keller Gábor felvétele

azért ez nem megoldás. Az itt dolgozó asszonyok hosszú éveket óta végzik ezt a munkát és csuklójzületi fájdalmaik ma már mindennaposak. A munkafolyamat nem gépesíthető,

Közös erővel a munkások és a műszakiak eredményes együttműködéséért

Pályázati felhívás

Az előttünk álló évek feladatainak eredményes megvalósítása a tervezés, irányítás és végrehajtás minden szintjén nagy követelményeket támaszt, a dolgozók hatékonyabb munkáját kívánja meg. A vezetők-től és a beosztottaktól mindez magasabb felkészültséget, korszerű ismereteket, minél többi eredményes gyakorlati alkalmazását, nagyobb előrelátást igényel.

Mindezek elősegítése érdekében a SZOT Műszaki-Gazdasági Bizottsága Közös erővel a munkások és a műszakiak eredményes együttműködéséért címmel pályázati felhívást tesz közzé.

A pályázat célja: hogy elősegítse a tervezési, az irányítási, a végrehajtási, az ellenőrzési módszerek korszerűsítését és a pályázók saját gyakorlati tevékenységében ezek érdemi érvényre jutását. Cél továbbá: a kialakult jó munkamódszerek feltárása, megismerése, rendszerezése és közzétételük.

Kérjük, hogy a pályázók a célkitűzések eredményes megvalósítását és annak módszerét, a megvalósítás mérhető eredményeit, vagy jól érzékelhető változásait, saját tevékenységüket és javaslataikat rendszerezve foglalják írásba. Ezzel pályáznak a szakszervezeti mozgalom erkölcsi és anyagi elismerésének elnyeréséért.

A pályázat tartalmazza —

a már elért eredmények konkrét, dokumentált bemutatásán túlmenően — a jövőre vonatkozó előremutató javaslatokat is.

A pályázat terjedelme: leg-
alább 10 és legfeljebb 20 gé-
pelt oldal legyen.

A pályázat beküldésének határideje: 1980. január 31.

A pályázatot a SZOT Közgazdasági osztályához kell benyújtani 3 példányban a vállalatunk iparjogvédelmi csoportján keresztül (Pécs, 39-es dandár út 19.).

A pályadíjakat a SZOT Műszaki-Gazdasági Bizottságának javaslataira 1980. május 31-ig a SZOT titkársága ítéli oda. Pályadíjak: három darab 15 ezer forint értékű első díj és oklevél, 6-10 darab 10 ezer forint értékű II. díj és oklevél. A SZOT KB Ertelmiségű Ifjúsági Tanácsa 2 darab 10 ezer forintot különírt ajándékul egy-egy kiemelkedő színvonalú pályamunkát készítő fiatalnak, illetve ifjúsági kollektívának.

A legsikerültebb pályamunkákat a SZOT Közgazdasági osztálya összefoglaló kiadványban is közzéteszi.

A pályázaton elsősorban a

népgazdaság különböző ágazataiban, a vállalatoknál, mindennek előtt a termelés területén (tervezés, fejlesztés, gyártás-előkészítés, technológia, termelésirányítás s a végrehajtás terén) tevékenykedő komplex brigádok részvételét várjuk. Pályázhatnak azonban olyan szocialista brigádok, illetve közvetlen termelésirányítók (üzemvezetők, építésvezetők, aknászok, műszakvezetők, művezetők, agrármérnökök és más szakemberek), akiknek tevékenysége ugyan-
csak összhangban áll a pályázatban foglalt célkitűzésekkel.

Munkások, műszakiak, komplex brigádok és szocialista brigádok! Várjuk a pályázaton való részvételét!

Ha a pályamunkák műszaki vagy szervezési megoldást tartalmaznak és azok útjátként is értékelhetők, a pályamunka egy példányát az iparjogvédelmi csoportnak is meg kell küldeni. Ez esetben a vállalat a megoldást újtásként is kezeli és a kitűzött pályadíjon felül az újtási szabályzat elve szerinti értékű és újtási díjban is részesíti.

SZOT Műszaki-Gazdasági Bizottsága

Egy óra a motorszerelőnél

Krehó Ferenc

— Mi az ön szakmája?

— Könnyebbet kérdezzen. Engem az üzemben hol lakatosnak, hol meg gépszerelőnek emlegetnek. Vannak, akik cifrázva géplakatos titulust varrnak a nyakamba, de hívtak már úgy is az üzem területén, hogy a técmkás jöjjön. Egyébként motorszerelőnek vallo magam — kezdte beszélgetésünket Krehó Ferenc, a Kutató-mélyfúró üzem dolgozója.

— Ilyen szakma napjainkban is megszerelhető?

— Nem. Gépjárműszere-
lő végzettség igen, s ebből lehet specializálódni motor szerelésre. Ez a szakosodás minden műhelyben adott. Vannak, akik futóműjavítást végeznek, s szinte más gépjármű alkatrészt nem is látnak. Ugyanez áll a motorszerelőkre, csak ezzel foglalkoznak.

— Mi az ön gazdasági feladata?

— A tmk csoport a fúróberendezések mindenkor üzemképességét biztosítja, és az esetleges üzemzavarok helyszínen történő elhárítását végzi. Feladatunk a fúróberendezések kisgigéjére szolgáló gépek karbantartása is. Az árokásó berendezések, a dózerok, a kompresszorok, az aggregátorok és betonkeverők a mi szerszámainktól válnak ismét üzemképesek. A fúróberendezések nagyjavítását a lakatoscsoport végzi.

— Az üzem gépi felszereltségénél fogva csoportunkban a lakatosok nem engedhetik meg maguknak azt a luxust, hogy csakis kimondottan lakatos munkákat végezzenek. Az évek során rákényszerülnek arra, hogy elsajátítsák a motorok, erőgépek és más berendezések általános ismeretét, a jelentkező hibák kiküszöbölését. Területünkön gépszerelőkké kell válniuk a lakatosoknak, de ugyanez áll a motorszerelőkre is. A lakatos munkákat nekik is végeznük kell. Üzemzavar esetén, mondjuk kint egy fúrótoronynál nem várhat senki a másikkra. Egyedül kell megoldani a hiba elhárítását.

— Ehhez mi szükséges? Nagy szakmai hozzáértés, rutin, s netán szakmaszeretet?

— Mindhárom, de az utóbbit is fontosnak tartom, s van ilyen. Ez előbb utóbb mindenkiben kialakul. Csuda dolog ám, amikor már ott tart az ember, hogy a motorhangból, a zörejből tudja, hová kell nyúlnia. A fúrók, amikor állva, s toporogva várják a hiba kijavítását, a szerelőre rossz hatással van. De amikor gyorsan és jól elvégzőve munkáját átadja a berendezést, az már igen jó érzés.

— A técmkás szerelőnek a fúrótoronynál egyedül kell döntenie hiba esetén,

hogy azonnal el kell-e hárítani, vagy ráér mondjuk két nap múlva is. Mérlegelni kell mi az olcsóbb, mikor keletkezik nagyobb kár. Tudja, ha a gép nem forog, az már veszteség, úgy az üzemnek, mint a gépen dolgozóknak. Felelőtlenül nem lehet leállítani a gépet. Minden esetben azon vagyunk, hogy a nagyobb javítást megelőzően a fúrólyuk szabad legyen. A szerszámot ki kell építeni a hibaelhárítás idejére a lyukból.

— Erre miért van szükség, hiszen ez óriási munka. Több száz méter mélyről kiemelni a fúrószerszámot?

— Ez igaz. De, ha ezt nem tennénk, rossz rá gondolni. A fúrószerszámot a javítások megkezdése előtt azért kell kiépíteni a fúrólyukból, mert ha a gép nem forogtatja, beszorulhat. Előfordul már, hogy ilyen esetben a szerszám bentmaradt, s pár óra múlva már nem lehetett megmozdítani. Ez esetenként többnapos, vagy hetes mentést idézett elő, s ez az üzemnek és a vállalatnak is komoly anyagi veszteséget jelentett. Éppen ezért, ha a torony motorjának a kuplungja hibásodik meg, pillanatnyi megoldásként — amíg kiépítik a szerszámot — a két tárcsát vagy összezsavarozzuk, vagy pedig összehegesztjük.

— Vannak-e jellemző, gyakran előforduló hibák?

— Erre úgy válaszolnék, elgondolkoztató, hogy valamikor az apróbb hibákat a fúrók saját maguk hárították el. Ma azonban, olyan esetekben is helyszínen hívnak, amikor a hiba öt perc alatt elhárítható, különösebb szakértelem nélkül.

— Önmagáról mit mondana?

— Az életrajz-mese nem az én asztalom, meg nincs is különösebb. Az ötvenes évek vége felé kerültem édesapámmal együtt az üzemhez a Kőolajipari Vállalattól. A fúrás így nem volt idegen számunkra. Ő a torony szerelőkhöz került, s onnan is ment nyugdíjba. Szegény nem sokáig élvezhette. A tmk csoportnak 1964 óta vagyok a vezetője. Két lányom van, s így megszakadt a folyamatom, hogy apáról fiúra szálljon a szakma.

Veress Tamás

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Gelsz Ferenc
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
 7633 Pécs,
 39-es dandár út 19.
 Telefon: 15-851
 Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja
 a Baranya megyei
 Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
 Kiadóhivatal:
 7601 Pécs, Hunyadi út 11.
 Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
 7633 Pécs,
 39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sporczel János

Megjelenik kéthetenként
 Előfizethető
 a szakszervezeti bizalmiaknál
 Előfizetési díj egy évre
 36 forint
 Ny-623-4

Tiszteletünk a vājvégeken dolgozóknak

Bányában jártunk

A IV. sz. bányaiüzem és a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem FMKT vezetősége izgalmasnak ígérkező programot tervezett a kiskutas fiatal műszakiak részére. Az üzemnél Klobucsár József FMKT titkár várt bennünket, majd Szőke József tájékoztatója után indultunk számunkra még ismeretlen, kísérőink számára mindennapos élmények felé a bányába.

Átöltözés után, a lámpakamrából kijövet már édesanyánk sem ismert volna ránk, a leszállásra várakozó lámpás, sisakos emberek között. Még egy gyors fényképezés és a bányában még nem járt emberek szorongásával, erősen dobogó szívvel szálltunk be a kasba. Egy utolsó pillantást vetettünk az ablakon bekéklő égre, s a kas — majd a gyomrunk vele elmentés irányában — elindult, s mi zuhantunk a feneketlen sötétbe.

700 méter mélységben

Amikor már azt hittük, hogy a Föld túoldalán rögtön útlevelellenőrzés lesz, a kas végre megállt. Kiszállva, örömmel tapasztaltuk, hogy ismét szilárd talaj van a lábunk alatt 700 méter mélységben. A „népesbe” gyömöszölve magunkat már fel sem vettük a bányabeliek heccelődését.

Helyenként megközelítve a Mecsek expressz sebességét, csatogtunk végig a síneken, lámpánk fényében felejthetetlen élményt nyújtva, mint egy filmen vonultak el a különböző biztosítási módok, sötét vágatok. A légaknánál kiszállva, gyalog folytattuk utunkat a sötét vágatokban, csak lámpánk fénye adott némi világosságot. A vājvég felé közeledve — a VI-os szinten — gyorsan kiderült, hogy nem véletlenül kellett gumicsizmát húznunk.

Mit tud a MINIMATIC?

A sötétből hirtelen világlító szűrny toppant elénk — rögtön Toldira és a bikára gondoltunk —, s mivel nem találtuk a szarvát, félre álltunk, belátva, hogy így, szarv nélkül a TORO-val még Toldi Miklós sem bírna, s különben is jobb a békesség, ő a keményebb. Még a trópusi melegeiről, lecsurgó verítékünkről is megfeledkeztünk, látva, hogy TORO és köbméteres kanala birkózik a lerobantott érccel, s hogyan győzi le azt, hogy egy pil-

lanat múlva a kanyar után eltűnjön terhével. Tovább bukdácsolva erősödő dübörgés jelezte egy újabb élmény közeledtét.

Elkészült egy lyuk

Közben kísérőink magyarázatából misztikus szavak röpködtek felénk: közet-horgony, főteháló és a többiek, majd egy kanyar után előtűnt a dübörgés okozója, a MINIMATIC fúrókocsi, ahogy prűszkölve, permetezve közeledett csápja a sziklafalhoz. A gyermekkori karácsonyok jutottak eszünkbe, ahogy az acél csillagszórót gyűjtve harapott a kőbe, amely dübörgve, nyúszítva engedelmesskedett. A fúró egyre mélyebbre marta magát, pár perc múlva a kezelő lekapcsolta a gépet: elkészült egy lyuk. Csend volt.

Visszafelé bandukolva a sötétben, a dübörgést magunk mögött hagyva, bizony jól esett, ha a légvezeték egy-egy régebbi ragasztása helyén hűs levegőt fűjt ránk.

Rendkívüli élményt szereztünk

Kiszálláskor már a tapasztalt bányajárók biztonságával szálltunk be a kasba, hogy ismét megpillantva az eget, egymás szavába vágva mesélhessük élményeinket.

A fürdés és az ebéd után jó hangulatú beszélgetés következett. Itt megköszöntük vendéglátóinknak, hogy lehetőséget biztosítottak a rendkívüli élményre és meghívtuk őket, hogy látogassanak el hozzánk, ismerjék meg a mi munkánkat. Visszautazásunk előtt még megnézhattuk az aknatornyot, s elgondolkoztattunk a felvonómotor roppant méretei láttán, hogy milyen erők szabadulnak el, ha a gépész beindítja azt.

A látogatás és tapasztalatsere számunkra két szempontból volt nagyon hasznos és eredményes: közvetlen kapcsolatot alakítottunk ki a két, látszó-

lag oly távoli feladatot megoldó, üzem fiatal műszaki között, s bepillanthattunk bányászaink, a föld alatti dolgozóink életébe, munkájába. Mi, külszíniek ezentúl, ha egy ércdarabot látunk, még nagyobb tisztelettel gondolkodunk azokra, akik naponta szállnak le a mélybe, hogy felküldhessék azt.

Nagy Géza

Megragadni minden lehetőséget!

Az igények és a követelmények állandó növekedése előtérbe helyezte a műszaki fejlesztés fontosságát. Bár a termeléssel foglalkozó fizikai és műszaki dolgozók közvetlenül, vagy közvetve kapcsolatban vannak a műszaki fejlesztéssel — mégis szükséges volt a vállalat területén esetleg távolabbi időpontban felmerülő problémák megoldására egy külön részleget szervezni és foglalkoztatni. Ugyanígy a III. sz. bányaiüzem munkája során is merülnek fel gondok, valamint új követelmények és különleges feladatok, a-

Műszaki fejlesztés

Növekvő követelmények, fokozott felelősség

Többet, jobbat, olcsóbban

melyekkel behatóbban kell foglalkozni. A műszaki fejlesztésért kifejtett rendkívül szerteágazó tevékenység ellátására és kézen tartására szervezte üzemünk 1976 januárjában az üzemi technológus csoportot, előbb kettő, majd három fővel.

Céltudatos tervezés

A csoport tevékenységének témáját és tárgyát mindig a kényszerítő körülmények határozzák meg, ezeknek egy részét éves tervben előre rögzítve lehet meghatározni, más részét pedig a felmerülő probléma időpontjában kell a feladatok közé sorolni.

A csoport munkája vázlatosan úgy jellemezhető, hogy a feladat megismerése után vizsgálatot kell folytatni, adatokat gyűjteni, megfigyeléseket végezni, amelyeknek alapján javaslatot kell kidolgozni a megoldásra. Ez a javaslat hozzájárul a felelős műszaki vezető döntésének meghozatalához.

A technológus csoport az elmúlt évek során a legkülönbözőbb feladatok megoldásán dolgozott, pl.: a vállalat kutatási kísérleti tervének részeként a torkrétheton szilárdságának vizsgálatát végezte. Az üzemen használatba vett Mixokrétt torkréthet és KPV-13 feltöréshajtópadozat technológiájának meghatározása, a gépkezelők betanítása, a gépek teljesítményének jobb kihasználása sok mérést, megfigyelést, kísérletezést igényelt.

Régóta üzemelő berendezéseink és gépeink jobb hatásfokú, nagyobb teljesítményű kihasználása sok módosítás, szerkezetjavítás, munkaszervezési változtatás, kísérletezés eredménye.

A csoport foglalkozott üzemi előállítási berendezések, eszközök tervezésével, elkészülte után azok üzembe helyezésével, pl.: hidraulikus támrabló berendezés, feltöréshajtópadozat, csillelvtő, támfeszítő, fűrógépeltőló stb.

Különleges munkák

A csoport feladatai közé tartozott a különleges bányászati munkákhoz szolgáló technológiák elkészítése, azok betanítása, figyelemmel kísérése, pl.: nagyméretű gépterek kialakítása, feltörések átbővítése, aknára lyukasztás

megrehajtása stb. A felelős műszaki vezető döntésének meghozatalához a csoport terveket, tervvázlatokat, tervbrálatokat végzett, illetve az üzemi műszaki terv elkészítésében közreműködött. A csoport feladatai közé tartozott a társüzemknél és más vállalatoknál tett tapasztalatcsere-látogatások eredményeit az üzemen ismertetni és meghonosítani, illetve a tapasztalatcsere érkezők programjának lebonyolítása. A csoport foglalkozott részfeladatokkal is, pl.: költségelemzésekkel, normavizsgálatokkal, hibás, vagy új anyagok és alkatrészek vizsgálatával, szállítási és közlekedési idők mérésével, anyagtárolási és mozgatási problémákkal stb.

Költséges megtakarítás

Az üzemi technológus csoport munkája nem mérhető látványos megoldásokkal, hiszen nem is ez volt a hivatása, hanem az üzemi terv teljesítésében mutatkozik az eredmény. Az előzőekből látható, hogy bizonyos feladatok elvégzése, teljesítménynövekedés, anyagköltség megtakarítás, élmunka-ráfordítás csökkentése, műszaki fejlesztési tevékenység nélkül elképzelhetetlen lett volna.

A jövőben a technológus csoport hasonló tárgyú és témájú feladatokkal foglalkozik. A megoldásokra alkalmazott módszerek a csoport jellegéből adódnak: sokszor a legapróbb részletek vizsgálata, a jelentéktelennek tűnő hibák felkutatása, a berendezések, technológiák, munkamódszerek, időbeosztások, munkaszervezések vizsgálata, elemzése, változtatása.

Együttesen könnyebb

Mindehhez azonban az is hozzátartozik, hogy a csoport önmagában képtelen minden probléma megoldására, ezért a kísérletekbe, vizsgálatokba, megbeszélésekbe bevont és be nem vont műszaki és fizikai dolgozóink megértésére, közreműködésére van szükség, belátva azt, hogy a feladatok teljesítése mindannyiunk kötelessége. A munka megjavítására tett terjesztések végrehajtása többlettáradozást, többletmunkát igényel ugyan, de eredmény csak így érhető el.

Rózsa Antal

Esztergapad nagyjavítás az EDÜ tmk műhelyében, ahol (balról jobbra) Marosies János csúszófelületet hán-tol, Lázin József kereszt-szánt javít, Kozma József tengelykapcsolót újít fel. Keller Gábor felvétele

Tanulmányúton Franciaországban (III.)

Látogatás az atomerőmű reaktorának tetején

A kapunál szigorú ellenőrzés, igazolványok és fényképezőgépek leadása. A kerítésen belül újabb kerítés, elektromos árammal töltve. A St. Laurent-des-Eaux melletti francia atomerőműben vagyunk, a Loire folyó völgyében.

Rövid ismertetés, hogy mi, hogyan, miért és már meggyünk is az ütözöbe. Melletünk magasodik a két reaktor, több mint 50 méter magas tömbje. Lépcsők, folyosók, csapóajtók és kapuk a fehér, zöld csíkkal jelzett köpenyeket — hajrá Fradi? — és a zöld nylon cipőhuzatokat. Két vezetőnk végignézi a csoportot, begombolják a köpenyeket nyakig, fehér papírsapkát húznak a fejünkre és már mehetünk is. Cukrászlelő! Még csak egy-egy ellenőrző film a nyakunkba és irány a felvonó, amely majd felvisz a reaktor tetejére. Soknemzetiségű csoportunk, amely általában tükledve tódul a vezetőnk után, most lelassul. Mennyi udvarias ember! Csak én után! Tessék csak! Egyszerre senkinek sem sürgős. Végül mégiscsak benyomakodunk a felvonóba, vezetőnk innen telefonál és megindulunk 50 méter magasba.

Megállunk. Csengőszó, már nyílik is az ajtó és kilépünk egy óriási csarnokba, amelynek közepén hatszög alakzatban látszanak a fűtőelemek aknája. Seholy egy ember, a csarnok végében a 16,4 méter magas, 630 tonnás daru, mely a fűtőelemek cseréjét végzi, teljesen automatikusan. A lábunk alatt 5 méter vastag betonréteg és az alatt 451 tonna természetes uránium termel a hót.

Rajtuk kívül senki itt fenn. Időnként láthatatlan hangszórókból szármak, parancsokat közvetítenek. Vezetőnk hirtelen felemel az egyik aknafel-

delet, hogy megmutassa a mélyben a fűtőelem tetejét. Mindenki hátralép. Vezetőnk nevet és megnyugtat, hogy itt nincs radioaktivitás. Eszrevesszem, hogy ösztönösen is féloldalasan állok az akna előtt. De a többiek is. Biztos, ami biztos!

Immár „civil” körülmények között nézzük meg a központi irányítótermet, melyben az általunk megtekintett reaktor és ikertestvérenek minden adattal rögzítjük a számítógépek. Percenként adják az eredményeket, mindent papírszalagon rögzítve.

1969 óta működik ez az atomerőmű, hiba nélkül, csakúgy, mint a többiek Franciaország különböző vidékein. Es készülnek az újabbak, 1985-90-re a termelt elektromos áram közel 50 százalékat adják majd a nukleáris erőművek. Az utóbbi időben megerősödött a nukleáris program ellenzőinek tiltakozása — különösen most, az Egyesült Államokban történt baleset óta. Féltek a környezetet, a levegőt és folyók tisztaságát, a mezőgazdasági területeket. Véleményem szerint, a követelés jogos, de az elképzelésük primitív. Igenis vigyáznunk kell a környezetre. Alkalmazni kell a legszigorúbb biztonsági előírásokat, védőeszközöket. Törvényeket kell hozni és azokat betartatni a mindennapi élet érdekében. De a nukleáris programról lemondani már nem lehet. Nincs francia — de más országbeli sem —, aki lemondana a hűtőszekrényről, a mosó- és mosogatógépről, a világításról, a villanyvasútról, vagy bármiről, amit az elektromos áram üzemel. Ezt a fogyasztást pedig a hagyományos energiatermelők mellett csak a nukleáris erőművek tudják biztosítani.

Erdi Krausz Gábor

Könyvajánlás

V. Afanaszjev: Az ember a társadalom irányításában.

E kötet tárgya az ember helye és szerepe a társadalomirányításban. A szerző az emberi tevékenység és a tudat oldaláról tárgyalja az irányítás kérdéseit. Tanulmányozza az embert, mint az irányítás alanyát és tárgyát, beszél az irányítással összefüggő emberi viszonyokról, a kezdeményezésről, a tekintélyről, a felelősről és a felelősségről. Különös figyelmet fordít a vezetők és vezetettek viszonyának az irányítás és a nevelés kölcsönhatásának kifejtésére.

Lenin és Lunacsarszkij (válogatott dokumentumok).

Lenin és Lunacsarszkij kapcsolata nagy jelentőségű fejezete annak a sokrétű és nehéz munkának, amelyet a fiatal szovjet állam a szocialista kultúra megteremtéséért folytatott. A Szovjetunióban nemrég publikáltak ennek a kapcsolatnak gazdag dokumentumait: feljegyzéseket, leveleket, üzenetváltásokat, munka- és rendezési-terveket és hozzájuk fűzött megjegyzéseket.

Walter Lord: A Titanic pusztulása.

Amikor a Titanic nevű óriásgőzös a leggyorsabb hajónak kijáró „kék szalagért” vívott első útján, 1912. április 14-ének éjszakáján egy jéghegygel összeütközött, 1517 emberélet az észak-atlanti vizekbe veszett. A Titanic több volt luxushajónál: az egész régi világ szimbóluma volt, azoké a technikai vívmányoké, amelyeket a diadalittas polgárság a múlt század derekától olyan sokszor és olyan büszkeséggel emlegetett.

Az angol hajótársaság büszkén hangoztatta: maga az isten sem sülyesztheti el a Titanicot, ugyanakkor bűnös mulasztások történtek: nem volt elegendő mentőcsónak, más csónakok pedig félig üresen lebegtek a jéghideg vízben.

Martin Andersen Nexø: Hódító Pelle (I.—II. kötet).

A dán Andersen Nexø hatalmas regénye ez a mű, amely a Szürke fény című alkotása mellett munkásságának legjelentősebb darabja. A szocialista realizmus egyik nemzetközileg is legismertebb és legnagyobb alkotója önéletrajzi elemekből, saját tapasztalataiból építette fel a Pelle-tetralógiát, amely a dán szegényparasztság ipari proletariátussá alakulását ábrázolja.

A Hódító Pelle, amely csaknem negyed százada jelent meg utoljára magyarul, a realista szépprózának, a realista írói stílusnak egyik szép példája.

Művelődésügyi Minisztériumunk

A Komarov Kertmozi júliusi programjából

5-6-án: Felkavart víz (amerikai); 7-8-án: Nyolcvan huszár I.—II. rész (magyar); 9-10-én: Blöff (olasz); 11-én: Az egér és a macska (francia); 12-13-án: Sugarlandi hajtóvadászat (amerikai); 14-15-én: Félelem a város felett (francia-olasz).

Kultúra és közművelődés

Tudatos munka

— közösségi gondolkodás

Az MSZMP KB 1974. március 19.—20-i ülésén határozatot hozott a közművelődés fejlesztésének feladataira. Vállalatunk pártbizottsága ezen követelmények figyelembevételével öt évre szóló társadalompolitikai tervben fogalmazta meg azokat a legfontosabb tennivalókat, amelyeket a közművelődés, a munkásművelődés, a kulturális élet továbbfejlesztése területén meg kell oldani.

Egyre inkább igazolódik az a felismerés — hangsúlyozta Barcsa Zsigmond, a II. sz. bányáüzem pb-titkára —, hogy a szocializmust építő, emelt szintű feladatokat szakmailag jól képzett, a termelési kultúra és a munkaerő követelményeinek megfelelő, munkájukat tudatosan és termelékenyen végző, közösségi gondolkodású dolgozókkal lehet csak végrehozni. Ezeknek az igényeknek minél maradéktalanabb kielégítése érdekében végezzük kulturális és közművelődési munkánkat.

Legjelentősebb a politikai tisztánlátást elősegítő politikai oktatás, amelynek anyagából külön kiemelendő a világnézeti felvilágosítás, a hazafias és erkölcsi nevelés, de legfontosabb a párt politikájának megértése és mozgósítása annak megvalósítására. A politikai oktatások különböző fokozatain 800 dolgozónk vesz részt. — A szakmai képzés területén 25 különböző szakon 363 fő él a lehetőséggel, hogy magasabb fokú ismereteket szerezzen. Az általános iskolát most végzők mellett vannak résztvevők a közép- és felsőfokú iskolai oktatásokon is. A szakmai műveltség eddigi eredményeit jól mutatja a fiatal műszakiak, technikusok és szakmunkások által évente beadott 10—12 darab szakdolgozat, valamint 1978-ban a szocialista brigádok által benyújtott 53 darab újítás, amelyek közül 42 darabot elfogadtunk és be is vezetünk. Az általuk elért megtakarítás 588 ezer forint, az érték kifizetett díj 50 ezer forint.

A kulturális és közművelődési munka lényeges területe a szocialista brigádmunka. Ennek sajátságos, hogy nemcsak a munkában, hanem a szabad időben is vállalja a szocialista tulajdonságok, jellemvonások gyarapítását. Erre az idén 81 brigád 617 fővel tett vállalatot.

— Az általános ismeretek bővítéséhez nagy segítséget nyújtanak a munkásokadémiai előadások és az önálló brigád klubestek, amelyek kimeríthetetlen kulturális lehetőséget biztosítanak. Üzemünk dolgozói és családtagjai részére minden évben honismereti országjáró kirándulásokat szervezünk, de nem kevésbé népszerűek a hagyományos orfűi majálisok. Fontos helyet foglalnak el a testkultúra fejlesztésében a munkahelyi testnevelés és az üzemi tömegsport bizottság különböző rendezvényei.

A fentiekből is látszik — foglalta össze Barcsa Zsigmond —, hogy a közművelődési feladatok végrehajtása területén jelentős eredményeket ért el üzemünk, de jól látjuk a fehér foltokat is, ahol még további erőfeszítésekre van szükség mind a pártalapszervezetek, mind a gazdasági vezetés részéről. De ide tartoznak azok a jelzések is, amelyek egyre inkább kihangsúlyozzák azt a sajnálatos helyzetet, hogy Ujmecsekalján a közművelődési, kulturális igényeket a jelenlegi létesítmények messze nem képesek kielégíteni.

Nagy Sándor

Először úgy tűnt, rossz helyen járok. De nem. A helység név tábla egyezik: Balatonmária-fürdő. Majd a főépület homlokzatán a fényes betűket olvasom: Jó szerencsét! Igen, ez a valószínű üdülő, de hol vannak a nyaralók? A madárfütybe a másútr rítán hallott kakukk-szóba nem vegyül gyermekzsivaj. Nincs kacagás, sem „terített betli” felkiáltás. Felfedező útra indulok. A part mentén, az árnyékokat adó óriás fák alatt egy szösze kis lány hintázik. Csak nem a tavalyi nyárból maradt itt ez a csöppség — gondolom, amikor valaki szervusz felkiáltással megtöri a természet csendjét. Komáromi Istvánnal, az Anyag- és áruforgalmi főosztály fődíszpécserével szorított kezét. — A többiek? — kérdezem. — Hát, nem tolongunk annyian, mint a munkahelyen — mondja nevetve —, csak tizennégyen osztozunk a pihenésben. Na, és élvezük az üdülő személyzetének igen családias gondoskodását — teszi hozzá még gyorsan.

Kardos Gyula üdülővezetőt és feleségét az irodában találom. Számlákkal körülbakodozva magukat a következő heti élelmiszer nyersanyag-szükségletet állítják össze. — Ovatosan kell bánni a ceruzával — mondja az üdülővezető, s a számlásokra mutat —, mert ilyen szűrszűrség, s zöltségfelhoyoztal mellett hamar kimerítenénk az egy főre jutó összeget. Arról nem is szólva, hogy ilyen kevés beutaltnak, sokkal nehezebb kalkulálni, mintha a 80 be-

utaltat befogadó üdülőben telt ház lenne.

— Hogy miért vannak ilyen kevesen? — kérdezi szinte önmagától. — Nem tudom, de biztosan több oka van. Ok lehet azonban a berögzött rossz szemlélet is. Valamikor június 20-án kezdődött a nyár, s csak ezt követően indítottak rohant a nyaralni vágyók a Balatonért. De hol van az már, hiszen az utóbbi években fejetejére állt az

rint ilyenkor a legjobb a hideg sör. Megbocsáss, de a büfé már kinyitott — mondja, s közben ásít egy nagyot.

A stégen Kelemen Imre aknásszal, a föld alatti szállítás dolgozóival találkozunk. Kezeiben evezők, nyakában hatalmas távcső. — Elmegyünk a családdal csónakázni, mert enélkül nem élet az élet. Megkülönböztetés, Otthon ilyen pihentető szórakozás nincsen.

— Ott reggel még csak két sátor állt — szöjt az üdülővezető, miközben a kemping felé mutat —, most viszont már hat van. Hétféveken sokan jönnek le kempingezni. Ugy érzem, vannak azonban a vállalat dolgozói között olyanok, akik nem ismerik ezt a lehetőséget. Ha már valaki egyszer felfedezi a nyaralás ízét és itt jól érzi magát, az újra eljön: vagy az üdülőbe, vagy a kempingbe. Mi ennek örülnünk, s ezért mindent megteszünk — mondja mosolyogva.

— Az ízekről tarthatnék kiselőadást — szöjt közebe a visszaérkezett Császár Árpád —, mert itt igen jól főznek. Nem üzemi koszt, az biztos. Tudod, az a mások tézsa? Még mindig a számban van az íze. Le a kalappal a szakácsnő előtt! — Valóban ízlett, vagy csak mondd? — kérdezem.

— De még mennyire! Különbözik nem emlegetném.

— Ha ezt az üdülővezető hallaná, biztosan hízna örömben pár kilót, mert ő gyúrta és metélte — mondja nevetve Kardos Gyula, az üdülő vezetője.

V.—T.

A SZERKESZTŐSÉG KÖZTÁJLÓJÁBÓL

Egyenlő esélyeket

Mármost a vállalat minden üzemének a tömegsportban is. Dr. Hamvas Antal cikkét olvasva jutottak ezek a gondolatok eszembe. Előrebocsátom, a cikkíró tisztelem és becsülöm mint odaadó, lelkes sportembert és sportbarátot. Kiegészíteni csak abban akarom, hogy a Központban szereplő vállalaton kívüliek szereplése ellen több éve tiltakoznak az üzemek, de versenykiírás hiányában ez hiába való volt. Ez évben készült versenykiírás, aminek helyességén lehet és kell is vitatkozni, azonban amíg ez érvényben van, minden sportvezető feladata ennek a betartása.

A cikkíró is elismeri, hogy ennek szellemében jogosan jártunk el. A változással egyetértünk, de nem a javasolt formában. Rosszat tennénk az országosan egyre jobban és szebben fejlődő mozgalomnak, ha vállalati dolgozókat kizárnánk azért, mert igazoltan sakkozó, asztaliteniszező, úszó, kézilabdázó, kosárlabdázó, helyettük pedig a vállalaton kívüli embereket sportoltatnánk. Ez a lehető legrosszabb. Hiszen ezeket a sportágakat nem lábbal játsszák.

Semmilyen sportág erőnléti, technikai edzésén nem lehet eljáratni Stier József nagyszerű és félelmetes lövőerejét, helyzetfelismerését, vagy Farkas László fejlődőképességét. Ez csak is speciális labdarúgótehetséggel rendelkező sajtíthatja el, töretlen szorgalommal és hosszú évek, magas szintű, aktív labdarúgó életével. Harmincöt éves, volt NB I, NB II, NB III-es labdarúgó óriási előnyben van, és ez természetes. A kispálya, már méreténél fogva is, a labdát kezeli, lőni tudók javára dönt. Akinek nincs tehetsége magasabb szintű labdarúgásra, de asztaliteniszezésre igen és szeret focizni, azt fogadjuk örömmel. De a labdarúgásban aktívan szereplők játéka viszont legyen vitatéma a versenykiírás újbóli összeállításánál.

A Központ csapatával kapcsolatban pedig az a véleményem, hogy a PMSC

nevezzen önálló csapattal, hasonlóan az asztaliteniszbajnoksághoz úgy, mint a Baranya megyei Építők. Fogadjuk be a vállalatunkhoz is tartozó minden egyes sportolni kívánó dolgozót.

A PMSC-nek nem jelenthet problémát, hiszen labdarúgással foglalkozó van bőven: vezető edző, másod-edző, pályaedző, technikai vezető, módszertani előadó, kapusedző stb., nem úgy, mint labdarúgásunk fénykorában. A délelőtti, délutáni edzést tartók is sokat foglalkoznak labdarúgással a szép, a vállalatunk által teremtett füves pályán, ezért a poros, salakos pályát ne vegyük el a vállalati dolgozóktól. Osszuk meg inkább!

A cikkíróval teljesen egyetértünk abban, hogy sokan élnek a sportból, de azért még mindig több azoknak a száma, akik a sportért élnek. Ezek kedvét, kezdeményező-képességét elvenni, csökkenteni bűn lenne. Nekünk sem célunk a mindenáron való elsőség, de a tiszta eszköz alkalmazása igen.

Csapatunk szereplése mögött a három éve tartó, kb. 100 főt mozgató házbajnokság rejlik. Nálunk ez az elsődleges minden sportágban. Példa erre a női asztaliteniszbajnokság, ahol a vállalati Bányász Kupa kilenc csapatából négy a mi üzemünké, egy pedig a PMSC.

Az erőket a négy csapat között elosztottuk és nem pedig egy csapatba tömörítettük. Az október 15-től április 15-ig tartó téli tornatermi foglalkozásokon, amely heti két alkalommal van, mindig szívesen láttuk a más üzemek sportolói is és nemegyszer a vállalati bajnokságot is itt bonyolítottuk le. Az üzemünk vezetői a megyebajnokságban szereplő női asztalitenisz-csapatot, amelynek tagjai II. üzemi, Szolgáltató üzemi és központi sportolók is.

Célunk, a vállalat tömegsportjának támogatása, segítése. Hazai berkekben pedig a széles alapokra és a rendszeres házbajnokságokra vagyunk büszkék — méltán.

Forr János

Nemzetközi Zenel Ifjúsági Tábor Pécsen

Július 18. és augusztus 1. között Pécs városa tizenegyedik alkalommal ad otthont a Nemzetközi ifjúsági zenei tábornak. Tizenöt országból százötven ifjú muzikus érkezik. A kéthetes kurzuson neves zeneszerek vezetik a különböző szekciók munkáját. Ujdonság az előző évekhez képest, hogy idén külföldi zenetanárok is részt vesznek a tábor munkájában. A moszkvai Csajkovszkij Intézetből érkező két művésztanár a fiatalok okta-

tásán kívül július 25-én esztől a reneszánsz kórtárban hangversenyt is ad.

A tábor résztvevői néhány alkalommal a megyei KISZ építőtáborokban is fellépnek. Pécsen július 22-én délelőtti reneszánsz kórtárban, 29-én pedig a püspöki palota kertjében lesz kamarazenei koncert. A kéthetes rendezvény augusztus elsőjén a Liszt-teremben megrendezésre kerülő záró hangversennyel ér véget.

Gyermekébredtő, sport, játék, kacagás!

Sólyom Katalin és a Szélkiáltó együttes

Keramikusok, gyékény-, sásslövő, mézeskalácsos, az Uttörő és Ezermester Bolt sátrai

Gyermekfesztivál, '79

A nemzetközi gyermekév keretén belül vállalatunk szakszervezeti bizottsága és a Ságvári Endre Művelődési Ház szervezésében június 3-án nagyszabású gyermekébredtőre került sor Ujmecekalja egész területén.

Nem lehetett nem odafigyelni, hiszen már reggel a Szélkiáltó együttes a városrészt többször is bejárva gyermekébredtőt tartott. Az időjárás kedvezett, talán túlzottan is. Hőség volt, valódi kánikula.

A Ságvári Endre Művelődési Házban Sólyom Kati művésznő mesélt a zsúfolásig megtelt nagyterem pincy közönségének. Ugyanitt könyv- és modellkiállítás tekinthettek meg az érdeklődők.

Eközben kint a szabadban zajlott a vásári élet. Mézeskalácsos és az Ezermester és Uttörőbolt kivonult egysége kínálta áruit. Az ifjúsági és Turisztikai Kölcshívó Szolgálat is bemutatást tartott. A kicsi „paci” lovaglást, a számár szamaragolást biztosított a gyerekeknek. A KRESZ-

parkban roller- és kerékpárverseny, a Mecsek Áruház előtt a legnagyobb melegben lankadatlan lelkesedéssel rajzoltak az aszfalton a jövő „művészei”. Ugyanitt vállalatunk fúvószenekara és a Bóbita Bábegyüttes is fellépett. A gyermekek jó láthatósága érdekében az apukák áldoztak. Igen sok csemete nézhette végig a műsort a „nyakipáholyból”. A Ho Si Minh-park fénypontja a homokvárépítés volt, ahol a cél érdekében bizony fáradhatatlanul kellett hordani a vizet. Így komoly várak épültek.

A szomszédos PMSC füves pályáján igen sok focista gyermek gyűlt össze és másfél órán keresztül várták válogatott kapusunkat, Katzirz Bélát, akinek gólokat szerettek volna lőni. Nem sikerült! Helyette viszont a kladott sok foci szabadította fel a gyerekekben felgyülemlett rengeteg energiát.

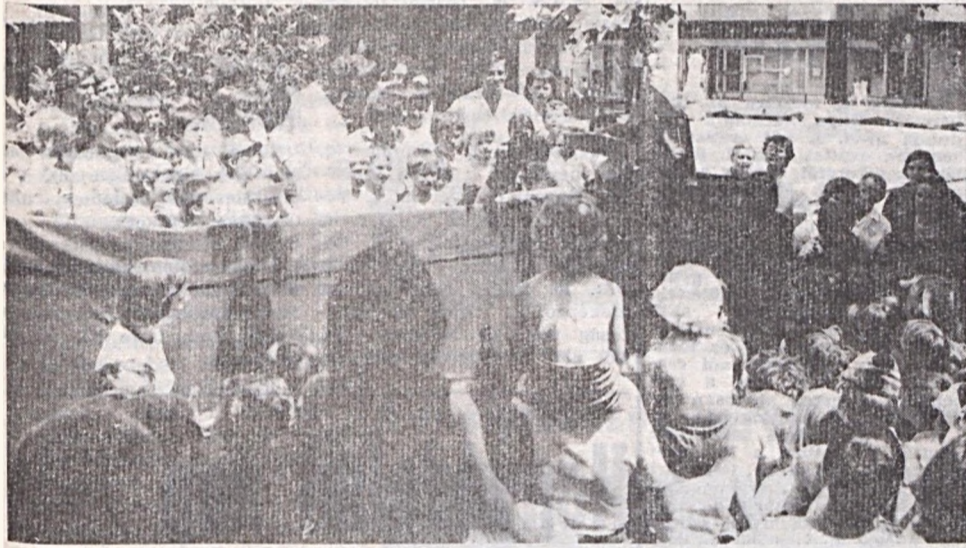
Az oldalt összeállította: KELLER GABOR

Könyvvásár

Homokvárépítő-verseny

A Bóbita Bábegyüttes műsora

Aszfaltrajz-verseny

Hű, de meleg van!

Rollerverseny

A MÉV fúvószenekara térzenét ad

A tizenegyes rúgók Katzirz Bélát várják

Lékai János KISZ-kupa

A III. sz. bányüzem KISZ-vezetősége a mélyszint III. KISZ-alapszervezetekkel közösen idén is megrendezte az alapszervezetek számára a kispályás labdarúgó villámturnát. A hat alapszervezet két csoportban vívott selejtezőt. Az egyik csoportban a kiszolgáló alapszervezetek mérkőztek egymással, míg a másikban a vājvégi alapszervezetek csapatai.

A selejtező végén a versenybizottság értékelte az addigi mérkőzéseket és ily módon került a vājvégi csoportból mindhárom csapat, míg a kiszolgáló alapszervezetek részéről csak a gépészet csapata az elődöntőbe.

A döntőt két vājvégi alapszervezet csapata vívta: a mélyszint I. és mélyszint II. Itt sikerült visszavágnia a mélyszint II. csapatának 4:2 arányban az ellenfélnek a selejtezőben elszenvedett vereségért, s így ők lettek a Lékai János KISZ-kupa védői egy évig.

A verseny elérte célját, a fiatalok közül 85 főt tudtunk mozgósítani erre a rendezvényre, melyre az idén már a nézőközönség is felfigyelt. F.—J.

HÍREK

IGAZGATÓI utasítás készült a vállalati DH-munkarendszer továbbfejlesztésére, a folyamatos hibainformációs rendszer bevezetésére. Az utasítás szerint évente veszteségterkép készül. Ezek elemzése után intézkedést kell kladni — határidő és felelős megjelölésével — a hibák felszámolására. A hibainformációs rendszert 1979. július 1-től kell bevezetni minden üzemben és a Központban.

AZ ORSZÁGOS Honismereti Akadémiát az idén Salgótarjánban rendezik július 9-14 között. A továbbképzést szolgáló rendezvényen vállalatunktól Dravec József matematikus vesz részt.

A VÁLLALATI szakszervezeti bizottság június 14-én az Anyag- és áruforgalmi főosztályon kihelyezett bizottsági ülést tartott, ahol az üzemi szakszervezeti bizottsággal együttesen tárgyalták meg a főosztály dolgozóinak élet- és munkakörülményeit, s minősítették a főosztály munkavédelmi tevékenységét.

A KÖZPONT hivatali szakszervezeti bizottsága május 31-én sportnapot rendezett Szentlőrincen. A tekepályán 30 dolgozó mérte össze erejét, tudását.

MEGKEZDŐDTEK a külföldi cserelődítések. Május 23-tól június 5-ig egy 30 fős NDK csoportot üdültetünk Harkányban. Az első magyar csoport — 30 fő — június 14-től két hétig üdült Bulgáriában, Kitenben.

A VÁLLALATI szakszervezeti bizottság az idén is megszervezte a nagyszülőknél dolgozó gyermekeknek üdültetését a balatonmáriafürdői vállalati üdülőben. Május 16-tól két hétig 80 gyermek üdült, 5 fő vállalati dolgozó felügyelete mellett.

SIKERES emlékülnevesítést szerveztek június 12-én a munkásszálló zsebszínpadán Mórész Zsigmond születésének 100. évfordulója tiszteletére, ahol mintegy 40 szállólakó vett részt. Arany Tóth Tibor könyvtáros méltatta a nagy író munkásságát, majd szellemi totót rendeztek, amit a II. sz. bányüzem csapata nyert meg.

A vājér szakmunkásvizsgák tapasztalatai a III. számú bányüzemben

A Szakmunkás-utánpótlási tervünk szerint 1978/79-es oktatási évben is indítottunk vājértanfolyamot 45 fő részvételével. Az elmúlt évek tapasztalatait felhasználva arra törekedtünk, hogy az üzem dolgozóiból szervezzük a tanfolyam teljes létszámát, ami sikerült is.

A tanfolyam hallgatói komolyan vették a foglalkozásokon való megjelenést, ennek ellenére kilenc dolgozó elégtelen megjelenésű százalék miatt el kellett tiltani a vizsgáktól. A szakmunkás-vizsgákat megelőző osztályvizsgákon három fő elégtelen eredményt

ért el, míg a szakmunkás-vizsgán csak egy fő nem felelt meg a követelményeknek.

A tanfolyam színvonalára jellemző, hogy nyolcan kiváló eredménnyel vizsgáztak, akik ezúttal is átvették a vállalat vezetésének 1000—1000 forintos jutalmát. Örömmel állapította meg a vizsgabizottság, hogy a szakmai tantárgyak vizsgátlagjai magasabbak az egyéb tantárgyak átlagáinál, ami arra enged következtetni, hogy a szak-

mai gyakorlatot és a bányában látottakat jól fel tudták használni az elméleti anyag elsajátításánál.

A továbbiakban kívánjuk, hogy az elméleti felkészültség és gyakorlati tudás birtokában olyan értékű szakemberekké váljanak a végzett vājérok, akik a tanultakat a biztonsági szabályok szigorú betartása mellett képesek a gyakorlatban kivitelezni.

Jerney Miklós

Kényszerpihenő a bajnokságban

A Kutató-mélyfűró csapata megszerzi a vezetést a II. üzem „A” ellen. Tündök Erzsébet felvétele

A kutatók őrzik veretlenségüket

A vártnál hamarabb befejeződött a kispályás labdarúgó-bajnokság „ősz” fordulójára, mivel a PMSC újmeccseljait sporttelepét „megszállták” az építők és hozzáfogtak a déli lelátó építéséhez. Mint köztudott, a PMSC vezetőségének és csapatának régi vágya volt, hogy a sporttelepet alkalmasá tegyék NB I-es mérkőzések lejátszására. Most elérkezett a munkák elkezdésének ideje. Az idő rövid, alig másfél hónap áll az építők rendelkezésére, hogy az NB I-es mérkőzések kezdetére elkészüljenek az állóhelyek építésével.

A munkálatok természetesen befolyásolták a kispályás labdarúgó-bajnokság menetrendjét. Ezért június 18-tól a csapatok „kényszerpihenőt” kaptak, mert a salakos pályák az anyagok tárolását szolgálják.

A tavaszi szezon után a csapatok lejátszották az előre hozott őszi bajnokság első fordulóját, amely több meglepetést tartogatott.

A Szolgáltató „A” visszavágott „testvéreinek”, a tavasszal elszenvedett súlyos vereségért (6:4), az erősen visszaesett Központ csak nagy küzdelem után tudott pontot rabolni az EDÜ-től, a II. üzem „A” ezúttal is biztosan győzött

a „B” ellen. A listavezető kutatók féltucat gólt lőttek az ezüstéremre pályázó anyagosztályosok hálójába. Tartja jó formáját és második helyét a IV. üzem, miután győztek a kiskutatók ellen (5:2) 6 ponttal vezetnek a harmadik helyezett szemben és 3 ponttal leszakadva követik a listavezetőt.

Jól rajtolt a III. üzem, biztos győzelmet értek el a Klub ellen és feljebb kerültek a táblázaton.

Most hosszabb pihenő következik a bajnokságban és úgy érezzük, erre szükség is van, mert az együttesek 1978 augusztusától pályán vannak egyhuzamban. A szünet szolgálja a játékosok és vezetők nyári pihenését, nyaralását, a sérültek gyógyulását és a bajnokság kezdetével majd az együttesek felkészülését az őszi bajnokságra.

A bajnokság állása a XIV. forduló után

1. Kut.-mf.	13	11	2	—	64:15	24
2. IV. bú.	13	9	3	1	60:31	21
3. Anyago.	13	6	3	4	46:44	15
4. Szolg. B	13	6	2	5	48:37	14
5. II. bú. A	13	6	2	2	31:28	14
6. Szolg. A	13	6	2	5	48:58	14
7. Építők	11	6	1	4	54:49	13
8. Központ	12	5	2	5	64:44	12
9. Kís.-kut.	13	4	4	5	41:53	12
10. III. bú.	13	3	3	7	49:54	9
11. Klub	13	4	1	8	47:65	9
12. EDÜ	13	2	2	9	35:66	6
13. II. bú. B	13	1	1	11	40:83	3

K. M.

Lövészet

Rázódik a mezőny az Ércbányász Kupa harmadik fordulójára. A női csapatversenyben ezúttal is a II. üzemi lányok sikerétől hangos a bajnokság, annak ellenére, hogy 469 kör összteljesítménnyel végzik az élen. Az első és a második forduló eredményeihez viszonyítva mind csapatban, mind egyénben gyengébb eredmények születtek, kivéve a Szolgáltatót, akik eddigi legjobb eredményüket érték el — 465 kör — és meglepő, hogy a Kutató női csapata nem jelent meg a versenyen, s ezzel alaposan leszakadtak az élmezőnytől.

A három forduló összesítése alapján csapatban a II. üzem vezet 1486 körrel az 1440 körrel elért EDÜ és kereken 1300 körrel a III. üzem előtt.

Egyénben rendkívül szoros az állás, a vezető Lókánét (522 kör) Jozipovicsné (518 kör) Péhlné (517 kör) követi. Könyvnyen elképzelhető, hogy ők között fog eldőlni a bajnoki cím sorsa, a visszalevő két forduló alapján. A többiek többé-kevésbé leszakadva követik őket, bár a meglepetés nincs kizárva.

Ugy látszik a nagy meleg nemcsak a gyengébb nemet viselte meg a versenyen, hanem a férfiakat is. Jólval gyengébb teljesítményt értek el, mint az előző versenyeken. Egyedül az EDÜ az, amely ezúttal is 700 kör feletti köregegyet ért el és tovább növelte előnyét a riválisaival szemben.

A harmadik forduló után összességben az EDÜ biztosan vezet 2231 körrel a IV. üzem (2011) előtt. Két fordulóval a befejezés előtt több csapat esélyes a bronzéremre, mindenképp előtt kellemes meglepetés a Kís.-kut. csapatának ideiglenes harmadik helyezése. Az egyéni versenyben az édesbök nagy vetélkedője várható a bajnok címetért. Sziget vezeti (763 kör), Szénási (739 kör) és Tari (729 kör) előtt, mindössze egy „idegenlégzős” próbál beférkőzni közéjük, Török (715 kör), a IV. üzem versenyzője.

K. M.

REJTVÉNY

Rejtvényünk vissz. 1., folytatva függ. 14., vízsz. 59., 70., 30. és függ. 44. sorában Arató Károly Itthon vagyok című verséből idézünk egy szakaszt. Megfejtésként az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1979. július 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

D	2	3	4	5	V	6	7	B	9	K	10	11	12	13	0
14						15					16				
17					18		19			20		21			
22				23		24			25		26		27		
28			29		30		31	32				33		34	
E			35		36		37					38			U
39	40		41		42		43				44			45	
46		47		48		49		50		51				52	
53				54			55		56					57	
58			59					60		61		62		63	
A			64				65			66		67			H
68	69		70		71					72				73	
74		75		76						77				78	
79			80				81	82					83		
84				85			86		87		88				89
K							F			G					90

Vízszintes: 14. Sziget az Adria-tengeren. 15. Szerencsése van a lottón. 16. Vég nélkül bevétné! 17. Nem az. 19. Kötőszó. 21. Elgondolás. 22. Középkori spanyol hős. 23. Arra a helyre. 25. Számnév. 27. Félig reagál! 28. Stannum. 34. S.G. 35. Sétapálya. 37. Meleg évszakbeli. 38. Személyes névmás. 39. Kilométer. 41. Lopva. 42. Számnév. 48. Erezni páros betű. 49. Második betűjött kettőzve: idegesít. 51. A hajnal színe. 52. Igekövető. 55. Balkezes (for.). 59. H.K.I. 60. Középen virít. 62. Végtag. 66. Török tiszt rang. 69. Kéziszerszám. 71. Község Baranyában. 72. Létezett. 73. Község a dorogi járásban. 75. Kerek szám. 78. Virág része. 80. U.N.A. 81. Akadály. 82. Becézett női név. 83. Ejjeli mulatóhely. 85. T.N. 86. Hegyes szárnév. 87. Cérum. 88. Kettős mássalhangzó. 89. Rénum.

Juhász Károly

Lapunk június 1-1 számában között keresztrejtvény helyes megfejtése:

Függőleges: 2. Fémház. 3. Egy névelővel a végén Rím-sz. Korszakov operája. 4. Terasz páros betű. 5. G.T. 6. Szovjet repülőgéptípus. 7. Lóbiztatás. 8. Igen — angolul. 9. O.R. 10. Intéző Bizottság. 11. Igeképző. 12. Orosz kormányzósg volt. 13. Nevezetes. 18. Női név. 20. Becézett férfinev.

Nines, amit az emberek jobban szeretnek megőrizni, s amit kevésbé kímélnék, mint tulajdon életüket.

Könyvjutalomban részesültek: Kéri István (Szolgáltató üzem), Tassi János (IV. sz. bányüzem), Bak Imre (II. sz. bányüzem).

Honvédelmi nap

A III. sz. bányüzem és megkezdődhettek a várva várt mérkőzések, a nagy csaták. Érdekes küzdelmet vívtak a lányok kézilabdában, a heves csatában a kakaskodás miatt a 2 perces büntető pad sem maradt árván.

Sokkal sportzerűbb mérkőzést vívtak a fiúk. A kispályás labdarúgó-találkozó kérdése az volt, hogy az ellenfél mennyire tudja megszorítani a Kővágószőlősi Általános Iskola válogatottját, akik az elmúlt napokban a területi elődöntőbe jutottak. Az első félidőben még a meglepetés lógott a levegőben, de a második félidőben hengerelt a kővágószőlősi csapat, s végül 7:3 arányban bizonyult jobbnak. Élmenyekben gazdagon, kissé fáradtan vettek búcsút üzemünk felé, s igyekeztek megérdemelt ebédjükkel elfogyasztani.

A közel kétórás előadás színvonalas volt, a gyerekek számára is felfogható, melyet segédeszközökkel (filmvetítés, szemléltető diagrammák) is próbáltuk fokozni. Ezután következett a gyakorlati bemutatás, a légpuska-lövészet, melyen közel 150 fő vett részt. A gránátdobás sem maradt ki a délelőtti programból, s meglepően jó eredmények születtek. Végül előkerültek a labdák

Franyó József

Együttessen könnyebb

Dolgozzunk hibátlanul!

Július 1-től folyamatosan működik vállalatunknál a Hibafeltérési és Elhárítási Rendszer

Gazdaságpolitikai feladataink, célkitűzéseink maradéktalan megvalósítása érdekében alapvető jelentőségű a meglévő, a fel nem használt tartalékok feltárása, valamint a hibaelhárítás hatékonyságának növelése, ezzel az általuk okozott veszteségek csökkentése. Vállalatunk gazdasági vezetése — a Dolgozz hibátlanul munkarendszeren belül — dolgozóink bevonásával és segítségével 1979. július 1-én beindította a Folyamatos hibafeltérési és elhárítási rendszert. A rendszer lényegét és feladatait működési szabályzat tartalmazza, mely minden üzemben kifüggesztés, vagy egyéb módon ismertetésre került.

Mit kell tudni a rendszer lényegéről? Mi a rendszer célja? Ez a rendszer a hiba jelzése és annak elhárítása közötti időtartamot hivatott csökkenteni. Ezzel javítja az elhárítás hatékonyságát, biztosítja a munkavégzés folytonosságát.

Mit minősítünk hibának? Minden olyan tényezőt hibának kell minősíteni, amely: a fizikai, vagy a szellemi munka termelékenységének növekedését közvetlenül, vagy közvetve akadályozza; hátrányosan (károsan) befolyásolja az előállított termék minőségét; szükséges felül növeli a ráfordítás (előállítás) költségét; csorbítja a termelői munkaidő alapot (kapacitás csökkenést okoz); rontja a munkavégzés feltételeit, körülményeit.

A fenti tényezők közül is elsősorban azok a hibák: amelyek elhárítására a dolgozó, vagy a munkacsoport nem képes; amelyek megoldását a folyamatba beépített elhárítás nem, vagy nem eredményesen biztosítja; amikor magában a folyamatban (technológiában) jelennek a hibaciklok; amelyek visszatérően gyakran ismétlődően előfordulnak.

A mindennapi munkánk során előforduló — szak tudásunkkal és eszközlehetőségeinkkel elhárítható — hibák leküzdése mindannyiunk feladata és érdeke, kötelessége.

Hogyan történik a hibajelzés? A hibajelzésre a vállalat minden dolgozója jogosult; a hibajelzés előnyomatott DH Hibajelző lapon történik; a dolgozó — körülményeitől függően — dönthet arról, hogy a hibajelző lapot saját kezűleg, vagy a gazdálkodó egység vezetője által az ilyen feladattal megbízott személlyel tölteti ki. A hibajelző lap felvételének helyéről, az ezzel foglalkozó személy megnevezéséről az üzemi hirdmény és hírközlés útján szerezhetnek tudomást.

A DH Hibajelző lap ki-

töltése. Az előnyomatott rovatokba be kell írni: a hiba megjelenésének helyét (munkahely szám, műhely, gép, szállítópálya, folyamat stb.); tömören, egyértelműen és szakszerűen az észlelt hibát; a jelzés (észlelés) időpontját. A hiba észlelője a hibajelző lapot köteles aláírni, illetve lábbeszélőn történő bejelentés esetén a nevét beiktatni.

A szabályzat, különböző szintű vezetők részére, részletesen előírja az elhárítással kapcsolatos feladataikat, illetékességi jogkörüket. A hiba jelzőjét az elhárítás módjáról (ideiglenes vagy végleges megoldás) az intézkedést követően — közvetlen felettesnek — tájékoztatni kell.

A rendszer folyamatos és eredményes működtetés-

éért, az azt biztosító feladatok végrehajtásáért, a szükséges politikai és üzemi légkör kialakításáért, a dolgozók folyamatos felvilágosításáért a „szabályzat” minden műszaki és gazdasági vezetőt egyetemlegesen felelőssé tesz.

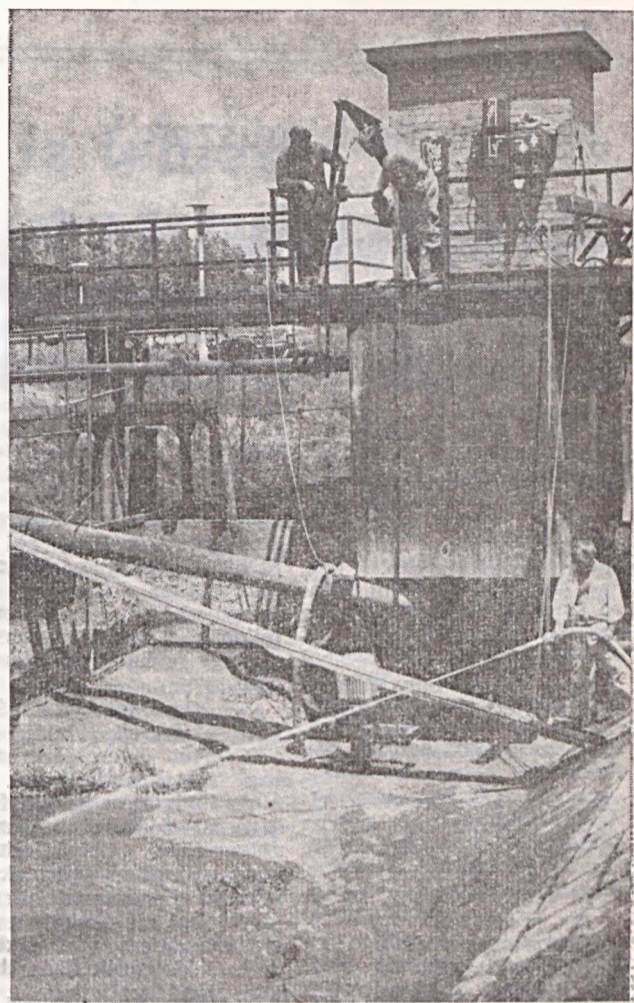
A gazdálkodó egységek párt- és társadalmi szervezetei illetékes fórumaikon szükség szerint tárgyalják és értékelik a rendszer működésének tapasztalatait.

A DH-munkarendszer során kialakult tény, hogy ott, ahol a vezetés kellő módon felismerte és magáévá tette a DH-munkarendszer elveit, ahol kétszáz a hibákkal szemben az önkritikus szemléletre, sőt következetesen igénylik is azt, ott a dolgozók széles körű aktivitása a munkarendszer legnagyobb erőforrása.

A vállalat vezetésének — a párt- és társadalmi szervekkel együtt — fontos törekvése, hogy mozgósító és szervező tevékenységével biztosítsa a munkarendszer társadalmi támogatását, a vállalati kollektív együttessé, tudatos cselekvésé. **Németh János** vállalati DH-titkár

Pécsi Ipari Vásár '79

Július 13. és 22. között idén hetedik alkalommal rendezik meg a Pécsi Ipari Vásárt. Színhelye az idén is a Köztársaság téri Általános Iskola, a Zrínyi és a Radnóti Szakközépiskola az 500-as Szakmunkásképző Intézet, a Jókai úti Általános Iskola és a Városi Sportcsarnok lesz. Az 5100 négyzetméter fedett és 12 ezer négyzetméter szabad területen 259 magyar és külföldi kiállító mutatja be termékeit. Összehasonlításképpen: az 1969-es, első ipari vásáron 63 vállalat vett részt. Elsősorban a könnyűipar termékeit láthatja a közönség. Természetesen idén is szakosított elrendezésben tekinthetők meg az élelmiszeripari újdonságok, vagy a gép, műszer, építő és építőanyagipar legjobb termékei. A sportcsarnokban bútortermékek kiállítás látható. A vásár mindennap délelőtt 10 órától este 8-ig tart nyitva. A tíz nap alatt dívatbemutatók, kulturális rendezvények és szakmai napok teszik változatossá a programot. Belépődíj felnőtteknek 12, gyermekeknek 6 forint. A jeggyel mindhárom vásárterület felkereshető. A vásár ünnepélyes zárása július 22-én lesz, de a nagyközönség számára e napon is 20 óráig látogatható a kiállítás.

Tisztítják az EDÜ 1000 köbméteres returvízderítő eliszaposodott medencéjét, mely kapcsolatban van az új zagytározóval, s ez a derítő fogja a vizet szolgáltatni a csőkamrás adagoló berendezésnek.
 Keller Gábor felvétele

Újabb 134 lakástulajdonos

Vállalatunknál is, mint szerződést, amit az OTP-nyel kötöttek a lakások éciálpolitikáj gondok között a legégetőbb a lakáshelyzet. Ezért szüntelenül keresi a vállalat a megoldást, a lehetőségeket a lakások építéséhez.

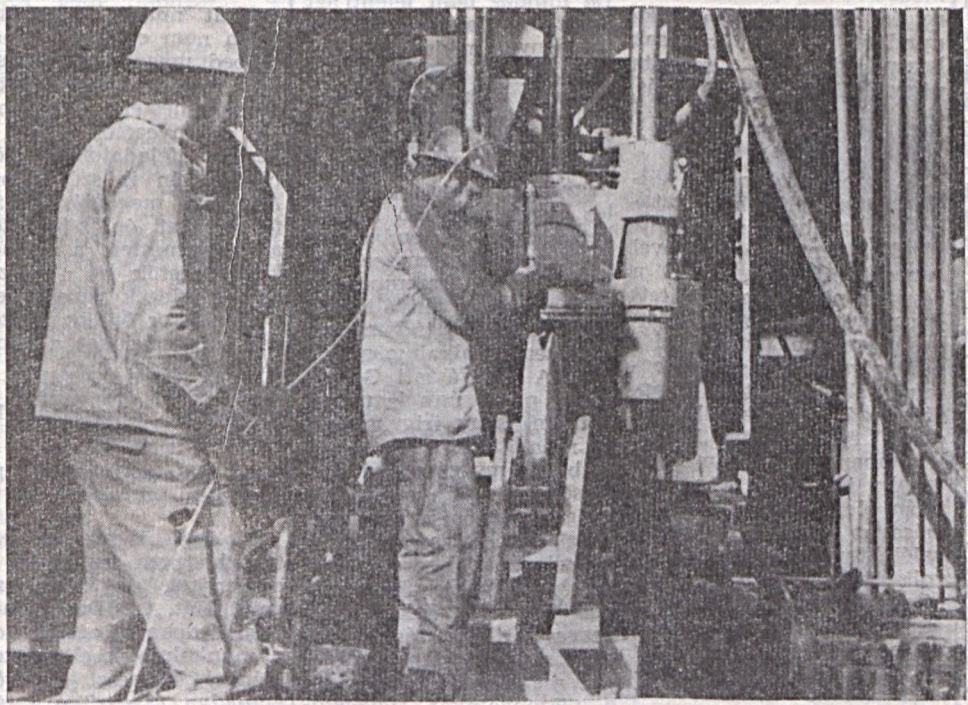
A munkáslakás-építési akción keretében az első feccék az 1975-ben átadott Kállaj Éva téri 200 lakás tulajdonosai voltak. Ekkor alakult meg az Ércbányász Munkáslakásépítő-és Fenntartó Szövetkezet. Csendes évek következtében, majd 1978-ban Kovács telepén, a Hajnalka utca szomszédságában 73 lakás építéséhez kezdtek az építők. A jelenleg belső munkálatokat végzők megfeszített erővel dolgoznak a határidő betartásáért, amely ez év december 31-c.

Dolgozóink közül 134-en június 21-én reggel nyolc órákor, leendő lakástulajdonosokként jöttek össze a Központ tanácstermében. E napon írták alá a hitelt-

szervezőt, amit az OTP-nyel kötöttek a lakások éciálpolitikáj gondok között a legégetőbb a lakáshelyzet. Ezért szüntelenül keresi a vállalat a megoldást, a lehetőségeket a lakások építéséhez.

A munkáslakás-építési akción keretében az első feccék az 1975-ben átadott Kállaj Éva téri 200 lakás tulajdonosai voltak. Ekkor alakult meg az Ércbányász Munkáslakásépítő-és Fenntartó Szövetkezet. Csendes évek következtében, majd 1978-ban Kovács telepén, a Hajnalka utca szomszédságában 73 lakás építéséhez kezdtek az építők. A jelenleg belső munkálatokat végzők megfeszített erővel dolgoznak a határidő betartásáért, amely ez év december 31-c.

A mélyfúrások karotázsmérése

Lukács László és Schlég István a mérőszondát helyezik el a lyukba.
 Egyed Imre felvétele

Egymás mellett

Csak első hallásra volt gyermekeink számára (ha furcsa az a tanácsot, amit legutóbb Kertvárosban hallottam, számoló, amit legutóbb Kertvárosban hallottam, között.

De nem rózsásabb a helyzet — habár úgy tűnik —, a családiházak lakókönyveiben sem. A kutyák, a macskák, esetenként az aprójszág, a kerítés, a oldhatatlan problémáról gyümölcsfa, annak árnyéka és végnélküli felsorolásba kezdhetnék mi még a tárgya egy-egy bejelentéseinek 60 százaléka azt bizonyítja, nem tudunk egymás mellett élni. Azaz tudunk, de hogyan?

A lakótelepi bezártság érzése, a tizenhatcentiméteres — szomszédot névlegesen lakásunkból kirekesztő — választófal, a fél-lépésnyi zöldövezet, az alig négyzetméternyi játszótér

gyermekünk számára (ha van), mind megannyi útközpon- ember és ember között.

De nem rózsásabb a helyzet — habár úgy tűnik —, a családiházak lakókönyveiben sem. A kutyák, a macskák, esetenként az aprójszág, a kerítés, a oldhatatlan problémáról gyümölcsfa, annak árnyéka és végnélküli felsorolásba kezdhetnék mi még a tárgya egy-egy bejelentéseinek 60 százaléka azt bizonyítja, nem tudunk egymás mellett élni. Azaz tudunk, de hogyan?

A lakótelepi bezártság érzése, a tizenhatcentiméteres — szomszédot névlegesen lakásunkból kirekesztő — választófal, a fél-lépésnyi zöldövezet, az alig négyzetméternyi játszótér

„A harmadik műszak”

Eredményes kultúrmmunka a nők körében

Mindannyian tudjuk, hogy a dolgozó nők helyzete korántsem könnyű. Műszak után bevásárlás, főzés, mosás, takarítás, gyermeknevelés stb. Még felsorolni is sok, mi mindent kell csinálni, még ott is, ahol a férjek segítenek. (Hát még, ahol nem!) Vajon ennyi munka mellett van-e idejük szórakozni, művelődni? Ezzel a kérdéssel kerestem fel az ÉDÜ-ben Rózsa Ivánnét, a nőbizottság elnökét, valamint Czérna Istvánnét, a nőbizottság sport- és kultúrfelelősét.

Megtudtam, hogy az üzem nődolgozóinak közel 70 százaléka szocialista brigádtag, akik aktívan tevékenykednek a kulturális élet területén is. Meglepőde hallottam, hogy dolgozó asszonyaink, lányaink milyen gazdag kulturális, művelődési programban vesznek részt.

Rózsa Ivánné elmondta, hogy nagymértékben támaszkodnak a Ságvári Endre Művelődési Ház programjaira. Rendszeresen látogatják a Nők klubját, illetve annak rendezvényeit, tanfolyamokat, szakköröket. Gépi hímzést, szabás-varrást, német nyelvet tanulnak. Orvosi, egészségügyi előadás, mirelit árubemutató, a helyes lakáskultúra, úti élményekről beszámoló és még lehetne sorolni a különböző témájú eseményeket, amelyeknek lelkes résztvevői. Maradandó élményt jelentett a Nemzeti Múzeumban a koronaékszerek megtekintése. A nők rendezték az Én munkám című kiállítását, amelyen természetesen a férfiak is részt vettek.

Az ember azt hinné, hogy ezek a programok bőven kitöltik dolgozó nőink „szabad idejét”, de

van még számtalan saját rendezvény is, melyeket az szb-vel közösen szerveznek. Ilyen volt Fulmer Istvánné élménybeszámolója, aki a MNOT tagja, vagy Hancsik Gábor diás kubai élménybeszámolója. Évente felkérlik az üzemorvost egy-egy előadás megtartására.

— Csodálatos élmény volt — meséli Rózsáné — a Csértői Gyermekotthonban tett kirándulásunk. A kirándulás előtt az szb felhívással fordult az üzem dolgozóhoz, brigádjaihoz, hogy az otthon gyermekeinek ajándékozzanak mesekönyveket, játékokat. Az akciónak nem várt sikere volt. A dolgozók egész halom ajándékokat adtak át, amit Csértőre vittünk. Azt az örömet, amit ezzel szereztünk az otthon lakóinak, csak átélni lehet, elmondani nem.

— Persze, a rendezvényeknek még nincs vége — mondja Czérnáné —, hetente kétszer asszonytornán van a 39-es dandár úti iskolában. Rendszeresen szervezünk asztaliteniszversenyt bányásznápra, április 4-re lövészversenyeket. Igaz, hogy a lövészversenyekre több jelentkezőt várunk, itt nem vagyunk elégedettek. Arra viszont büszkék vagyunk, hogy Vortmann Tamásné a tavalyi országos bányász lövészversenyen az első helyezést érte el.

— Huszonkét darab színházberletünk is van és kérjük nődolgozóinkat, hogy az ebben rejlő lehetőségeket jobban használják ki. — Beszélhetnénk még a gyárlátogatásokról is — szól közbe Rózsáné. — A nők körében a kedvelt kirándulások közé tartozik a tapasztalatcserével egybekötött gyárlátogatások. Voltunk a Dohánygyárban, Bőrgyárban, a Szigetvári Konzervgyárban és még lehetne sorolni. A gyárlátogatások után találkoztunk az üzem dolgozóival és ezeken a megbeszéléseken bizony sokszor még baráti szálak is szövődtek.

— Van néhány problémánk is. Sajnos a Ságvári rendezvényei néha még bosszúságot is okoznak. Előfordult, hogy az előadó 30–40 perces késéssel jelent meg. Sőt, arra is volt példa, hogy egyáltalán nem volt előadó és a program elmaradt. Szeretnénk, ha a jövőben ilyen nem fordulna elő. A közvélemény kívánsága, hogy most már kevesebb egészségügyi előadást szervezzenek és helyette több, nőket érintő kérdéssel foglalkozzanak. — Mi a véleményük, hogy a brigádok kívüli asszonyokat miért olyan nehéz mozgósítani?

— Azt hiszem azért — válaszolt Rózsáné —, mert a legtöbb asszonynak, aki brigádtag, a férje is részt vesz a mozgalomban, tehát tudja, hogy a különböző rendezvények hasznosak, tanulságosak és jó kikapcsolódást jelentenek. A nem brigádtag asszonyoknak valószínű a férje sem brigádtag és ellenzi a mozgalmi életet. **Dümmert Gyula**

Mindkét fél számára hasznos

Tapasztalatcsere Tatabányán

Június végén Rác Gyula vszb-titkár vezetésével munkavédelmi tapasztalatcsere céljából vállalati szakszervezeti küldöttség utazott Tatabányára. A kétnapos, zsúfolt program során biztonságtechnikai szakembereink a Tatabányai Szénbányák Vállalat dolgozóinak munkakörülményeivel és szociális ellátottságával ismerkedtek. A tapasztalatcsere folytatása volt annak a kezdeményezésnek, amelynek során idén tavasszal tatabányai küldöttség látogatott vállalatunkhoz. Néhányan már jó ismerősként üdvözölhették egymást. A tapasztalatcserén részt vett Komár András, a Magyar Szénbányászati Tröszt szakszervezeti bizottságának titkára, aki az elutazáskor így nyilatkozott.

— Annak idején a pécsi találkozáson is ott voltam. Meggyőződésem, hogy az ilyen tapasztalatcserek hasznosak. Mindenki tudja, hogy az energiahordozók jelentősége mennyire megnövekedett. A népgazdaság számára éppoly fontos a szén mint az uránérc. Bár mást bányásznak Tatabányán és mást az önk vállalatánál, eltérőek a körülmények és a lehetőségek, egy valamiben közelekednek: mindkét helyen mélyszintről, nehéz fizikai munkával hozzák felszínre a föld kincseit. A szakszervezet feladata — sőt kötelessége — az itt dolgozó munkakörülményeinek jobbá tétele, szociális ellátottságuk további javítása. Az ilyen tapasztalatcsere lehetőséget ad egymás módszereinek megismerésére és alkalmazására. Ez mindkét fél számára csak hasznos lehet — mondta végzetül Komár András.

A program során küldöttségünk először a tatabányai szénbányászat múltjával, jelenével, jövőjével ismerkedett meg, majd a bányamentő állomáson tett látogatást. Az ország talán legkorszerűbb ilyen bázisa méltán vívta ki szakembereink elismerését. A hozzártartozó rendkívül modern egészségügyi komplexumban tudományos munka is folyik. Ennek is talán legérdekesebb állomása az úgynevezett munkavédelmi laboratórium volt. Itt végzik az új felvételek munkaalkalmassági vizsgálatát, de — mint azt a laboratórium pszichológus vezetője elmondta — alkalmazzák a balesetek okainak feltárására is.

A másnapi bányajárás során megismerkedhettünk az itt alkalmazott legmodernebb fejtési és biztosítási

technológiákkal, a porlekötés és a személyszállítás módszereivel. A napszinten a fürdő pedig mindenkit ámulatba ejtett. Az öltözőben a dolgozók a munkaruhát bedobják a „szennyestbe”, így az a fürdő alatti modern mosodába kerül. Nincs több gondjuk rá. Másnap műszakra jövet csak kinyitják a szekrényüket és tiszta, száraz munkaruhát és csizmát találnak. A mosoda és a szárító éppoly folyamatosan üzemel, mint a bánya.

Küldöttségünk végzetül a Bányász Gyógyházat kereste fel. Itt rendkívül sokrétű, hagyományos és speciális kezelést kapnak a betegek, elsősorban olyan panaszokra, amelyek a mélyszinti munkánál jelentkeznek, de jelenleg még foglalkozási ártalomnak nincsenek elismerve.

Hazatérés közben ismét felidéztek a látottakat és míg a tapasztalatokról folyt a vita, Benkő József, a szakszervezeti bizottság munkavédelmi felügyelője a látogatás eredményeiről nyilatkozott.

— A bányászatban az első számú értékmérő az ember. Nekünk legfőbb feladatunk, hogy óvjuk testi épségét és egészségét. Szakembereink megismerkedhettek a tatabányai barátaink technikai, munkavédelmi és gyógyászati módszereivel. Azzal jöttünk el erre a tapasztalatcsere, hogy eleve azt nézzük, mit is tudunk hasznosítani belőle a mi viszonyaink között. Mindenesetre sok olyan dolgot láttunk, amit jó lenne nálunk is bevezetni. A helyi adottságokat is figyelembe véve — úgy érzem — sem a biztonságtechnikai, sem a munkakörülmények terén nincs mit szégyenkeznünk. De mindez nem jelenti azt, hogy ne lehetne néhány tatabányai módszert kipróbálnunk.

— Az egészségügyi ellátás nagyon magas színvonalú nálunk. A munkavédelmi laboratóriumunk nagyszerű dolog. A gépesített egyre nagyobb igényeket támaszt az emberi alkalmassággal szemben. Balesetvédelmi szempontból is hasznos a kiválasztásnak objektív tudományos módszereit alkalmazni.

— A Bányászati Gyógyháza pedig úgy is mondhatnám, hogy irigykedünk. A rehabilitáltak és a különböző mozgásszervi betegségekben szenvedők gyógyítását és utókezelését végzik itt olyan módszerekkel és felszereltséggel, amivel egyelőre mi még nem rendelkezünk. Összegezve: A látogatásunk során szerzett tapasztalatokat meg fogjuk vitatni és a viszonyainkat figyelembe véve a lehetőségeink szerint kamatoztatjuk azokat — mondta Benkő József.

Nógrádi Gábor

Egy óra a főbányamesternél

Pető Ernő

Munkatársai, ismerősei lelkiismeretes, szerény embernek mondják, ha neve szóba kerül. Az üzem dolgozói bizalommal keresik fel személyes és a munkával kapcsolatos gondjaikkal. Jó pedagógus érzéssel megáldva ilyenkor is mindig van ideje. Véghallgat, s a lehetőségekhez mérten segít, intézkedik. Nem személyzetis, s nem is a jogsegélyszolgálat embere. Egyszerűen nem ismeri azt a szót, hogy nem.

Beszélgetésünk elején, amikor elmondom a róla hallottakat, tiltakozni kezd:

— Az emberek sokat beszélnek. Ne higgyen nekik.

— Egész éjjel a bányát járta, s most délelőtt tíz óra van. Nem fáradt?

— Ebben a beosztásban is mindig akad tennivaló. Igyekszem jól ellátni munkámat. Az otthon meg úgyis megvár.

— Erre a pályára készült?

— Á, dehogy. Erdőmérnök akartam lenni, de akkoriban nem úgy volt, mint most. Bányamérnök lettem. Friss diplomával jöttem Bakonyára az ötvenes évek végén. Csillástól a főmérnökhelyettesig minden voltam az eltelt évek alatt. Volt idő, amikor a Központba kerültem áthelyezéssel. Akaratom ellenére, sokkal szívesebben vagyok üzemben, ez az élet mindig is szimpatikusabb volt nekem. Amikor lehetőség nyílt arra, hogy ide, a III. sz. bányáuzembe jöjjenek szállítási körletvezetőnek, boldogan mondtam igent. Nem sokkal később aztán jelenlegi beosztásomba kerültem.

— Mi a feladata?

— Elégé összetett, bonyolult munka. Természetesen nem egyedül, hanem többed magammal végzem. Egy csoport kapcsolódik a főbányamesteri munkához. Az üzemvezetés által elképzelt feladatokba, döntésekbe én is szót kapok. Aztán a megoldásra váró feladatokat én közvetítem a bányamester, a termelő körletvezetők és a kiszolgáló részlegek vezetői felé. Ugyanakkor ők is szerzik információkat a bányai irányításához, hogy az elképzelt kialakítása a legkisebb hibaszázalékkal valósuljon meg.

— Sok időt tölt a bányában?

— Egy üzemzavar esetén, ha nem ismerném az embereket, a bánya zugait? Hát...? De ez most nem érdekes. Legtöbb időt a munkahelyek ellenőrzése igényel. Egyrészt a jövőre gondolva, elkészítve a távlati terveket, hogy majdan hol fogunk termelni. Aztán vannak a napi tervezések. Minden csapatnak állandóan és biztonságosan

legyen meg a munkahelye ahonnan az ércet ki tudják termelni.

— A jó főbányamester milyen?

— Ezt miért éntőlem kérdezi?

— Elvei azért vannak?

— Akadnak. Az új technológiák kialakításánál mindennek előtt a maximális biztonsági szempontokat veszem figyelembe. Nem idegenkedem az újtól, s ha nehezebben is megoldható, vállalom. Szeretek előre nézni, s másokat is az új felé vezetni. Nem is jó az a szó, hogy vezetni — mondja bizonytalanul —, mert ez egy személyt emel ki, s háttérbe szorítja a közösséget. Enélkül pedig senki semmire sem jut.

— Az új út keresésére, amit az üzem kollektívája valósított meg, szép példaként említhetem, a déli vakakna szállítógéptér, kötélgurító és toronyfeltörés térképészeti és biztosítási technológiáját, melyet a hagyománytól eltérő módon alakítottunk ki. A szállítógép alapozási munkáit is másként végeztük. Ez a költségben, műszakrafordításban megtakarítást jelentett. Ilyen méretű vakakna szállítógépének korábban több száz köbméteres betonlapot kellett készíteni. Az új ebben a technológiában az, hogy a gépet a nagyszilárdságú követhoz rögzítettük anker-csavarokkal. Ehhez hosszas kutatómunkára volt szükség.

— Ugy tűnik, felelősségteljes beosztását szívesen és örömmel végzi. Így van ez?

— Azt nem mondom, hogy itt nálunk minden nagyon jó és szép. Van, amikor én látok szürkén, s van, amikor mást kell meggyőzni. Persze, ez nem is baj, mert mi lenne, ha elsőre mindannyian egyet akarnánk. Különbözn minden embernek szüksége van arra, hogy lássa munkája eredményét. Ugy érzem, hogy munkám során teszek valamit a közösbe. Véletlenül cseppentem e pályára, de azóta is jól érzem magam. Igaz, ehhez társak kellett, én megtaláltam őket.

Veress T.

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: Gelsz Ferenc
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147

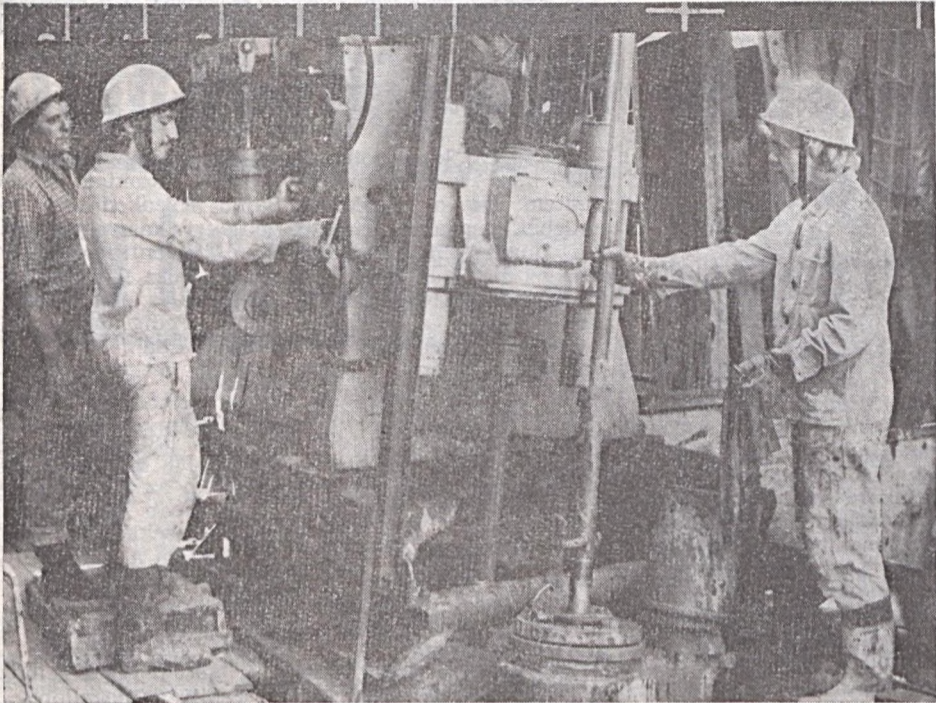
Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 38-es dandár út 19.
Felelős vezető: Spérczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál
Előfizetési díj egy évre 36 forint

Ny-623-4

Az élmény meghatározó lehet

Felvételünk a ferde telepítésű M-10-es fúrótoronynál készült. Balról jobbra Mudella Tivadar fúrómester, Leveli István és Oszter Ottó diákok láthatók. Egyed Imre felvétele

Diákok az üzemben

A ki szakközépiskolából kerül hozzánk dolgozni, magával hozza az iskola biztonságát adó légkört, nem óhajt fizikai munkát végezni. Mindjárt műszaki beosztást követel. Tisztelet a kivételnek — teszi még hozzá Dékány László, a Kutató-mélyfúró üzem személyzeti vezetője.

— Szavai súlyosak. — Meglehet, de most volt itt egy dolgozónk, kinek iskolai papírjain még meg sem száradt a tinta, s ki tudja hányadszor jön már és íróasztalt követel. De hagyjuk ezt.

— Honnan és hogyan kerülnek diákok az üzemhez?

— A hatvanas évek óta foglalkoztatunk nyári szünidőben diákokat, főleg a tornyoknál, de más területeken is. Jelenleg a Vegyipari Gépészeti Szakközépiskolából négyen, a Nagykanizsai Kőolaj- és Mélyfúróipari Szakközépiskolából tízen, míg a Tatabányai Geológiai Szakközépiskolából ötven végzik tanulmányi gyakorlatukat az üzemben. A nagykanizsai iskolával négy éve tart szakmai utánpótlást szolgáló kapcsolatunk. A végzetek közül többen dolgoznak már állományunkban. Akadtak, akik közben megdöntötták magukat, s elementek, de van viszont olyan, aki már főfúrómester. Az idén végzettek közül augusztus elsejével tizenegyen jönnek hozzánk dolgozni. Egyikjünkkel, aki egyetemre megy, tanulmányi szerződést kötöttünk.

A lakatosműhelyben a „vegypépesz” diákokat keressük. Név szerint Máj Lajost, Páhoki Csabát, Sőregi Antalt és Arvai Zoltánt, az iskola harmadéveseit.

— Hogyan választottátok ezt az üzemet nyári gyakorlatotok színhelyéül?

— Több oka van ennek — válaszol Lajos —, részben, a felsőbb évfolyamba járók közül már többen dolgoztak itt, s mondták: jó ez a hely. Meg aztán a végzetek közül vannak, akik a vállalatnál helyezkedtek el. Ha ők ide jöt-

tek, mi is ide jöhetünk, vagy nem?

— Én azért jöttem ide — folytatja a gondolatot Zoltán —, hogy utána Szilvássádra mehessek geodéziai segédmunkásnak. Persze, oda már pénzért.

— Ezért kár elmennetek olyan messzire, hiszen itthon is van pénzkereseti lehetőség.

— Nem úgy van az. Arra már voltunk országjáráson — magyaráz Csaba — és szép az a vidék. Erdő, romantika, meg pénz. Tesztek tudni, hogy van ez? Ez a háromtíz, amit most itt kapunk, aprópénz. Különben Antj meg én is, Zolival tartunk a szilvássárad munkára.

— Itt hogyan fogadtak benneteket, milyen munkákat végeztek?

— Rendeselek a szakibácsik, segítenek, ha kérdésünk — válaszol Lajos —, s jó, jó ez a szakmai gyakorlat, de ettől az egy hónaptól még nem lesz szakmai diák. Legfeljebb szétszed egy szivattyút, s megnézi, hogy mi van benne. Semmi több. Ha meg nem tudja összerakni, csinál belőle lavort, vagy fűnyíró — s kacag egy jót.

— Az iskola után valamelyiketek ide jön dolgozni?

— Mi csak azt tudjuk, hogy ez az urán vállalat és, hogy itt, ennél az üzemenél fűrnak — veszi át a szót Csaba —, de, hogy a mi végzettségünkkel itt hol helyezkedhetnénk el, azt nem tudjuk. Én a Hőerőműbe készülök, Lajos és Antj tovább tanul, Zoli még nem döntött.

— Tessék mondani, a sulit után mi itt el tudnánk helyezkedni? — teszi fel a kérdést Zoli.

A kérdésre sajnos nem tudtam válaszolni. De más talán igen.

Az M-9-es fúrótoronynál Püsök István és Osztyán Mihály végzi termelési gyakorlatát. Mihály így beszélt az eddig szerzett tapasztalatokról: — A mélyvízzel itt ismerkedünk s egyelőre minden tetszik. Iskolánk eléggé olajcentrikus, így itt sok újjal találkozunk. Hogy ide jöveünk-e majd dolgozni? Nem tudom. Az itt szer-

zett élmény meghatározó lehet.

Az M-10-es toronynál Oszter Ottó és Leveli István dolgozik, István így beszélt: — Nem bántuk meg, hogy a gyakorlati időre vállaltuk a munkát. Arról van szó, nemcsak nézni, hanem fogni is jöttünk. Már mint a munkát. Dolgozunk, s ezért rendes bért kapunk. Jó és szép ez így.

Mentes Béla az M-1-es toronynál, gyönyörű vidéken dolgozik. Társa, Módenszieder Zoltán jelenleg az M-7-esnél van. Béla így összegezte tapasztalatait: — Itt mások a méretek, mint az olajosknál, s a munkát is könnyebbnek találom, lehet, hogy ide jövök. De az még odébb van.

A Geológiai Szakközépiskola diákjai terepen dolgoznak, a geológiai és hidrológiai csoportnál, így velük nem beszélhettünk. Feladatuk egyrészt a nyugati Mecsek földtani megismerése, másrészt az itt folyó szakmai munkákban való részvétel.

V. T.

Az elkészült tengelykapcsolók minőségi ellenőrzését végzi Láng László (balról a harmadik) mérő az EDÜ esztergaműhelyében. A többiek (balról) Kozma Gyula, Límberdisz Nikosz és Ritter János esztergályosok. Keller Gábor felvétele

A „rablók” is félnek Omlasztókkal beszélgetve

Amikor először hallottam, hogy ilyenek vannak nálunk, hitetlenkedve ráztam a fejem. A szó idegenül, furcsán csengett a sok bányász kifejezés között. Aztán a szakmabeliek felvilágosítottak, hogy csak saját magukról beszélnek így, az az egyszerűségért. A bányászatban más végződéssel használják e kifejezést, s nem személyt, hanem cselekvést takar.

— A rablást az omlasztó csoport végzi — mondja a kas felé menet Glass Zoltán, a II. sz. bányahárom évig dolgoztam vezeto helyettese —, s mivel nem végeznek produktív munkát, a fenntartókhoz tartoznak. Erzekeny pontja ez a rablást végzőknek, már amikor a keresetre terelődik a beszélgetés. Kevesebb a bérük az átlag bányászkeresetnél. Zsörtölődnek is ezért eleget.

A bányába indulás előtt hiába hívtam segítségül az értelmező kéziszótárt: rablás az elhagyandó bányateréből a felszerelés, ácsolat és más eltávolítása. De, hogy ez miként is történik, arra csak a helyszínen, a rablókkal való személyes találkozás adott magyarázatot.

— A pufajkát hagyja itt lent — szól kísérőm a 18-as szinten, a K2-es vágatban, ott fent a feltörésben nagyon meleg van. Könnyebb magunk alatt hagyni ezt a tizenhárom méter magasságot a létrán, kevesebb göncben.

A fejbe felérve egymásra rakott fenyőtárok és párnafák sokasága fogad. Odébb, egy kis beugróban, vitla árvalkodik. Drótkötele a messzeségbe vezet, muatva az irányt, hogy hol dolgoznak az emberek. Az egyes kamra meredeken vezet felfelé. Csuszkalva, helyenként négykézlábra ereszkedve igyekszem lépést tartani kísérőmmel. A tizennégyes kamránál megállunk. Körülnézek, Erdőben vagyunk. Mint szál-fák meredeznek a fémtármok mindenütt, közöttük fejlámpák villognak. Zömök, erős ember közelít felénk, Bornemissza Tibor omlasztó csoportvezető.

— Hogyan lesz valakiből omlasztó vajúró?

— Aki két évig olyan munkahelyen dolgozott, ahol fémtámbiztosítást alkalmazznak, közénk állhat.

Egyébként ahány ember, annyiféle képpen kerül a rabláshoz. Jómagam tizenhárom évig dolgoztam vezeto helyettese —, s mivel nem végeznek produktív munkát, a fenntartókhoz tartoznak. Erzekeny pontja ez a rablást végzőknek, már amikor a keresetre terelődik a beszélgetés. Kevesebb a bérük az átlag bányászkeresetnél. Zsörtölődnek is ezért eleget.

— A kívülálló nem tartják könnyűnek az omlasztók dolgos mindennapjait.

— Viszonyítani csak a fejtésben végzett munkához tudom. Az ott dolgozó a saját fejük fölé biztosítanak, míg mi pont ellenkezőleg. Kiszedjük a fejünk fölül a biztosítást. Hogy ez könnyebb munka lenne?

— Tizenkét évig voltam produktív munkát végző bányász — mondja Radványi István omlasztó vajúró, erőteljesen megnyomva a szavakat —, de nem bírtam már sem fizikailag, sem egészségileg azt a hajlítást. Szívesen jöttem ide, s itt változatosabb is a munka, de hogy nem könnyebb, az biztos. Csak hát itt műszakbért kapunk, s így nem kell annyira hajítani. Ez itt a 93-as fejtési csapat munkahelye, ők látják mit is csinálunk. Kérdezze meg, melyikük állna a helyünkbe.

Aki mindig bütyköl valamit

Régi dolgozóról, „öreg” törzsgárdatagokról beszélgetünk a József Attila villanyszerelő brigád tagjaival. Szóba kerül, hogy milyen nagy szerepet vállalnak a tervek teljesítésében. Valaki megjegyezte, hogy jó példa erre a Tóth Gyuri, az is mindig bütyköl valamit.

Igy kerestem fel Tóth Györgyöt, az akkumulátoros műhely csoportvezetőjét, aki 1958 november óta dolgozik vállalatunknál. Az I. sz. bányauzemnél csillésként kezdte, majd 1959 januártól a Szolgáltató üzemben dolgozik, mint villanyszerelő.

— Olyan a természete, hogy semmin sem vitakozik — mondja a művezetője —, amit rábíznak, becsülettel elvégzi.

— Ezért is kerültem 1964-ben vállalati érdekből a II-es rakodóra tmk villanyszerelőnek. Kikértek az üzemtől és én ott folytattam a munkámat — veszi át a szót Tóth György. — 1972-ig dolgoztam ott, aztán úgy gondoltam, vissza kérem magam a Szolgáltató üzembe. Itt a beruházási csoport előkészítő szerepéjéknél dolgoztam. Ez igen szép munka volt, különböző villamos kapcsoló szekrényeket kellett építeni. Meg is találtam a számításomat, megbecsültek, Kiváló dolgozó lettem. Ekkor megint választást elé kerültem. Az üzem vezetése megkért, hogy a nyugdíjba menő akkumulátoros helyett vállaljam el ezt a

— Azt már nem! Nem vállalnám semmi pénzért — mondja Klaj Sándor vajúró —, hogy idegen munkahelyen, a más által beépített kiraboljam. Én emelem kobakom a rablók előtt.

— Nem tagadom, amikor recseg, ropog körötünk minden, félek — mondja a csoportvezető —, de nyugodtságom ellensúlyozza ezt. A legrosszabb, amikor a főte oldalnyomást kap, csúri-csavarja a fémtármokat. Ennek ellenére, a lehetőségekhez képest, az összes fémtármot és faanyagot ki kell rabolnunk. A csapatok várják őket. Szigorú körültekintéssel, a biztonsági előírások betartásával végezzük munkánkat.

— Itt, ezen a helyen, több ércencse van egymás alatt. Most a rablást úgy végezzük, hogy a főgurítóból, azaz az egyes kamrából kihajtott 12-es, 14-es kamrákat padoljuk, majd raboljuk, végül pedig omlasztjuk. A padozat képezi majd az alsó lencse lefejtéséhez szükséges műfőtét. Ez a 16-os kamra beácsolva, középtámozva marad a 18-as szabadszélű kamra kihajtása miatt — mondja a csoportvezető.

— Száz szónak is egy a vége — összegezi a beszélgetést Radványi István —, bányászok vagyunk, ugyan úgy fúrunk, ácsolunk, cigeljük a súlyos tármokat, csak minket rablóknak szólítanak.

Veress T.

munkát. Elkéseredtem akkor, de nem tudok nemet mondani: vállaltam. Így három éve csinálom már és most utólag bevallom, „nem tettem rossz lóra”. Elégedett vagyok.

— Azt hallottuk maga az, aki mindig „bütyköl” valamit.

— Igen — mondja nevetve —, tudom, hogy ezt mondják rólam. Nem haragszom érte. Szeretek könnyíteni a munkámon, így mindig valamit kitállok. Amióta az akkusműhelyben vagyok, több olyan apróbb ésszerűsítést dolgoztam ki, amit röstelléknék beadni újításnak. Az a lényeg, hogy könnyebb vele dolgozunk. Az is ösztökél természetesen, hogy jobb szerszámmal, jobb munkát lehet végezni és ez nekünk különösen fontos. Ugyanis a vállalat gépkocsijainak mi biztosítjuk az akkumulátort és a bányauzemeket is mi látjuk el lúgos telepekkel. A FÜSZÉRT Vállalat és több tsz is nálunk csináltatja a telepeit. Nem szeretem a reklamációt és mindent megteszek, hogy kifogástalan munka kerüljön ki a kezünk közül.

— Mi a véleménye, megbecsülik a munkáját?

— Csak a legjobbakat mondhatom, már itt is Kiváló dolgozó lettem. És erre büszke vagyok. A munkám megbecsülését látom benne.

Tóth György ebben az évben lesz 20 éves törzsgárdatag. Hegyi József

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. A II. sz. bányüzem Szilágyi út lakótelepen lakó dolgozó azt kéri, hogy a területen levő két ABC áruház közül legalább az egyik szombaton is 19 óráig tartson nyitva.

A kérést továbbítottuk az **Élelmiszerkereskedelmi Vállalathoz** és a városi tanács kereskedelmi osztályához. Amint a válaszokat megkapjuk, tájékoztatjuk a dolgozókat az illetékesek döntéséről.

2. A III. sz. bányüzemben az energiatakarékosság miatt több munkahelyen kiszertelték a ventilátorok kapcsolóját az automatikát. Az intézkedéssel főleg a magasabb feltörésekben dolgozó fejtési csapatok nem értenek egyet, mert fűrészt egy-egy műszakban többször is le kell menni megindítani a ventilátort.

Kocsor Ferenc válaszolt: — Csak azoknak a ventilátoroknak a kapcsolójából szereltettük ki az automatikát, amik viszonylag közel esnek a munkahelyekhez. Azért kellett megtenni, mert különben a ventilátorok a nem telepített időszakban is működtek, ami nagymértékű energiapazarlást okozott.

3. Az Erődút üzem dolgozó kifogásolja, hogy a városi sárga autóbusszokból eltűnt az útvonalat jelző tábla, továbbá, hogy az 5,55 órai 19-es, a 16-17 óra közötti 40-es járat többször kimarad; a rehabilitált dolgozók sérelmezik, hogy 3-4 félé címén és helyről kapnak különféle juttatást. Helyesnek tartanak, ha az ügyintézés egységesen a vállalat jogügyi osztálya venné kézbe és csak a számfeljuttatás és a kifizetés végezhető az üzemenél; az üzem területén közlekedő vállalati és külső szervektől érkező gépkocsik nem tartják be a 20 km/óra sebességhatárt. A közlekedésben súlyos közlekedési baleset is volt.

A kérdésekre **Dr. Kiss Elemér**, a Volán 12. sz. Vállalat üzemigazgatója, **Bimbó József** igazgatóhelyettes és **Hornnyák Lőrinc**, az üzem főmérnöke válaszolt:

Dr. Kiss Elemér: — Az autóbusszokra nem is kerül vissza az útvonalakat jelző tábla. Az útvonalakat és fontosabb megállókat jelző táblákat a végállomásokon, közlekedési csomópontokon és nagytömegű megállóban helyezük el, illetve egyes helyeken már fel is szereltettük. A járatkimaradásoknak elsősorban az autóbuszhiány az oka, de a májusi kánikula is hozzájárult, mert a nagy hőmérsékletben a gép igénybevétele megnövekedett.

Bimbó József: — A dolgozók rehabilitált munkakörbe történő áthelyezése kétféle ok miatt történik: 1. baleset miatt, 2. általános egészségromlás miatt. A kétféle rehabilitálásnak másféle anyagi kihatásai vannak. Baleset esetén kártérítésben részesül a dolgozó. A kártérítés megállapítása központilag, a vállalat jogügyi osztályán ke-

resztül történik. Az általános egészségromlás miatt áthelyezett dolgozó keresetkiegészítésben részesül. Külszini üzemek esetében a korábbi kereset 80 százalékáig kell kiegészíteni a dolgozó jövedelmét. A dolgozó személyi besorolását az üzemben vele azonos munkakörben foglalkoztatottak átlagkeresetének megfelelően kell kialakítani. Ezen átlagkereset és a 80 százalék közötti különbséget az illető üzemben keresetkiegészítésként kell számfejteni. A keresetkiegészítés összege a társadalombiztosítást terheli. A személyi alapbér és annak vonzatai az üzemi bérletpot terhelik és ezt szintén az üzemben kell számfejteni. Téves információk alapulhatnak tehát, hogy a dolgozók három-négy félé helyről kapják jövedelmüket. A bérelszámolást és a keresetkiegészítést az üzemi bérelszámolási csoport intézi, az elszámolás rendje ügyvitelileg ki van alakítva és itt különösebb probléma nem lehet. Nem tartjuk célszerűnek a központi elszámolást, mivel a fentiekben ismertetett költségek az üzemet terhelik, és ennek megfelelően kell nyilvántartani.

Hornnyák Lőrinc: — A külső szervektől érkező gépkocsivezetők a portán, belépéskor, írásban megkapják az üzem területére vonatkozó sebességhatározást, a vállalatiak pedig üzemvezetői utasításból tudják. Az említett baleset a rendőrségi vizsgálat és a szemtanúi jegyzőkönyvi vallomása szerint a balesetet szenvedett dolgozó figyelmetlenségéből eredt.

4. A polgári fegyveres őrség tagjai kifogásolják, hogy a pénz őrzésért kapott összeget is beleszámítják a keresetbe és levonják belőle a nyugdíjjárulékat.

Bácsván János számviteli főosztályvezető válaszolt: — Az őrzésért kapott juttatást a 17/1975. (VI. 14.) Mt. sz. rendelet 226. paragrafusa alapján a havi keresettel együtt számolják el és vonják le a járulékokat. Az idézett rendelet értelmében az összeg a táppénz és a nyugdíj alapjába is beleszámít.

5. A Központ dolgozói sérelmezik, hogy a siklósi városrészen lassan épülnek a járdák. Meg kellene gyorsítani, mert csak az úttesten lehet közlekedni.

Balaskó István, a városi tanács tervezési osztály vezetője válaszolt: — Intézkedünk a kivitelező felé a járdák építésének meggyorsítása miatt. Továbbá tervezés alatt áll az autóbussz-pályaudvar áthelyezése a városrész déli oldalára, hogy minél kevesebbet kelljen gyalogolni.

Ajánlat nyugdíjasoknak, bányászfeleségeknek!

Gyümölcszedés és -válogatás Danitz-pusztán

A Pécsi Állami Gazdaság közel 800 hektáros gyümölcsös területével — melyből 700 hektár termő ültetvény — a Dunántúl egyik legnagyobb gyümölcsstermelő gazdasága. Az évente 8 ezer tonna gyümölcs szedése és válogatása alkalmi dolgozók nélkül elképzelhetetlen, ezért szezononként a megye, a kajszi, az őszibarack, a körte, az alma és a szilva betakarítására 400 alkalmi munkavállalót foglalkoztatnak. Buzássy Lajos főkertész a munkalehetőségről tájékoztatta lapunkat.

— A június elejétől október közepéig tartó betakarítási időnyben a szükséges létszámot elsősorban felnőt alkalmi dolgozókkal biztosítjuk és ezen a ponton úgy véljük, találkozhatsz a mezőgazdasági és bányaiipari nagyüzem közös érdeke. Ugy gondoljuk, hogy sok bányászfeleség és nyugdíjazott bányász szívesen dolgozna gyümölcszedésnél és a válogatásnál időszakonként. Egyrészt keresetkiegészítést végezt, másrészt, mert a gazdaságnak is szüksége lenne rájuk. Elsősorban Danitz-pusztán, a gyümölcsválogató RODA-gépsoron, amely olasz importból származik és körülbelül 70-80 fős létszámmal rendelkezik. Danitz-pusztán egyébként megközelíthető városi busszal, hiszen a 6-os számú főközlekedési út mellett fekszik közvetlen Pécs közelében.

A CSEND

Elémhullott a csend. Hatalmas volt és hallgatott. Suttogtam hozzá, nem szólt. Így töltötte be feladatát: hangtalanul, mérhetetlenül. Egy ideig hallgattam én is, és úgy éreztem, hiányzik belőlem valami. Egyszer csak meghallottam a „csend édes lélegzetét” — ahogy Váci Mihály mondja. És ettől kezdve feloldódott bennem a hiányérzet. Ez még csend, de úgy hatott, mint a koncertteremben megannyi fuvola, trillázva, futamokat játszva felelget egymásnak.

Lehunytam a szemem és kerestem a fülemmel őket. Most egyszerre szólt három, melyik is volt? Megvan. Hol a negyedik, ötödik? Itt hagytak? Nem! Itt vannak még! Válaszoltak a háromnak. Van még? Igen. A nehézlövassághoz szokott dobhártyám nyolc „lélegzést” számolt, meg az ismétlődéseket. Néha mély sóhajnak hallatszott, mert többen egyszerre vetették a lélegzetet.

Azon vettem észre magam, hogy agyam rangso-

— Csak Danitz-pusztán van ilyen lehetőség?

— Munkás kezekre más üzemekben is szükség van, például Szilágy-pusztán és József-majorban, de munkára jelentkezni Danitz-pusztán célszerű. Előnyösnek tartjuk, ha ismerősök 10-20 fős munkacsoportot alkotva, együtt jelentkeznek. Ugyanis ez a munkábaállítást, az elszámolást lényegesen megkönnyíti, a munkaszervezést segíti és ezáltal növeli a kereset lehetőségét.

— Milyenek a kereseti lehetőségek?

— Teljesítménybérben, körülbelül tízórás munkaidővel 150-200 forintot lehet megkeresni. Lehetőséget biztosítunk arra is, hogy a munkabért, vagy annak egy részét gyümölcsben váltsa meg a munkavállaló, nagykereskedelmi áron.

— Korábban is foglalkoztattak bányász nyugdíjasokat?

— Évek óta visszatérő bányász nyugdíjasokat alkalmazunk jelenleg is. Mondják, az aránylag nem nagy fizikai megterhelés, s a jó levegő miatt szívesen jönnek hozzánk dolgozni. Sőt, a közös megelégedésre végzett munka később, hosszabb ideig tartó alkalmi munkavégzést is eredményezhet, amelyre már volt példa. Ugy fogalmazhatnánk, hogy az ajánlatunk előnyös a munkavállaló és a munkáltató szempontjából is.

— Hol lehet jelentkezni a munka felvételére?

— A 13-018 városi telefonszámon Cserny Ádám, vagy Gábris Zoltán megbíróknál. A Pécsi Állami Gazdaság várja az érdeklődőket!

A SZERKESZTŐSÉG PORTÁJÁBÓL

A „kettes”

A baj ott kezdődött, amikor a kétforintosokat szedtem ki a nagykabát zsebéből, ugyanis eleinte oda dugdostam a családom ötvenfilléreseket, ha netán buszra kell szállnom, hát legyen. Szépen csörögtek a kettesek, ahogy az ujjaim közt visszahullott néhány. Négy darab kettest megtartottam, a többi visszadtetem, ugyanis ennyire volt szükségünk, hogy a városba és hazautazzunk. Amióta nincs bérletünk, szinte izgulunk, ha a városba kell mennünk. Ha sikerült a boltokban a családnak eleget kettest összegyűjteni, még ott van az a „pénz-zabáló” automata.

Iskolás éveim alatt nem izgultam annyit, mint amikor ezt a „szerkezetet” bevezették. Az izgalom a kettes bedobásánál kezdődik. Bedobom a kettest — tompa csörrenés, kis idő múlva benyomom a jegykinyomót. Sikerült! Fellelegzem, bár mindig ilyen egyszerű volna. Sokszor csak benyeli a pénz, van hogy hármát, de jegyet nem ad.

A minap történt, hogy az előre kiszámított útvonalat meg kellett toldani egy váratlan dolog miatt. Az uránvárosi buszvégállomáson próbáltam egy „ötöst” felváltani. Az újságosbódé zárva, a kis büfé szemben szintén. Maradt a zöldséges. Felbátorodva szedtem a lábam,

gondolván, hogy ott aprópénzzel szoktak fizetni Sajnos bizakodásom rossz zsebéből, ugyanis eleinte oda dugdostam a családom ötvenfilléreseket, ha netán buszra kell szállnom, hát legyen. Szépen csörögtek a kettesek, ahogy az ujjaim közt visszahullott néhány. Négy darab kettest megtartottam, a többi visszadtetem, ugyanis ennyire volt szükségünk, hogy a városba és hazautazzunk. Amióta nincs bérletünk, szinte izgulunk, ha a városba kell mennünk. Ha sikerült a boltokban a családnak eleget kettest összegyűjteni, még ott van az a „pénz-zabáló” automata.

Iskolás éveim alatt nem izgultam annyit, mint amikor ezt a „szerkezetet” bevezették. Az izgalom a kettes bedobásánál kezdődik. Bedobom a kettest — tompa csörrenés, kis idő múlva benyomom a jegykinyomót. Sikerült! Fellelegzem, bár mindig ilyen egyszerű volna. Sokszor csak benyeli a pénz, van hogy hármát, de jegyet nem ad.

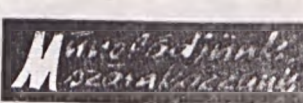
Azt kaptuk, amit vártunk

Bár kánikula már volt, de az úgynevezett nyári uborkaszézon, amely a kulturális életre is vonatkozó szokott, még nem köszöntött be igazán. Legálább is ezt bizonyítja az a nagy érdeklődés, amely a városunkban vendégcsereplő budapesti Madách Színház vendégjátékát kísérte. Mindkét napon telt ház előtt játszották Shakespeare: Hamlet c. tragédiáját. S a nézőtérben szép számú közönség képviselte a II. sz. bányüzemet is. Dolgozóink éltek ugyanis a lehetőséggel, amelyet Berta Kázmér, az üzem közönség szervezője, lelkes gondoskodásával ismételt

Szemetes a városrészünk

Tapasztaltam, hogy az újmecekaljai lépcsőházak nagyon szemetesek. Vajon mi az oka? Nem takarítanak a házfelügyelők, vagy szemetelnek a felnőttek és gyerekek? Nagyobb gondot kellene fordítani a tisztaságra mindenkinek!

Gyakori eset, hogy egyesek az ablakból dobják ki a szemetet, a szeméttároló mellé szórják ki a hulla-

A Komarov Kertmozi műsorából

16-17-én: Rafferty és a lányok (amerikai); 18-án: Az akasztani való bolond nő (francia); 19-20-án: Nem élhetek muzsikaszó nélkül (magyar); 21-22-én: Az amerikai barát (NSZK-francia); 23-24-én: A nő illata (olasz); 25-én: A fekete kard románca (spanyol); 26-27-én: Detektív két tűz között (amerikai); 28-29-én: A zsaru (francia); 30-án: Mindenkiné a maga keresztje (francia); 31-1-én: Férfiak, póráz nélkül (olasz).

Az idő minden fájdalmat meggyógyít

Egészségi állapotom miatt néha fel kell keresnem a rendelőt intézetet. Ilyenkor a vizsgálatra várók olvasnak, vagy beszélgetnek, míg rájuk kerül a sor. Kiderül, hogy kinek mi a vélt vagy valóságos baja. Gyakran ajánlanak megfelelő gyógyszereket és gyógy módokat is egymásnak. Ilyenkor találkozok az ember türelmével és türelmetlenségével.

A minap is idősebb be-

tegtárs nyugodtan, csendesen azt mondta beszélgető társának:

— Türelmesnek kell lenni, s viselni a fájdalmakat. Az idő minden fájdalmat meggyógyít.

Erre aztán az egyik türelmetlen betegtárs nem állhatta meg szó nélkül, s megjegyezte:

— Akkor már értem, hogy miért kell gyakran órák hosszat várakozni a rendelőben. **Kiss József**

Az építkezés a befejezéshez közeledik

Átadás a bányásznap tiszteletére

Dolgozóink művelődési igénye a vállalat megalakulásával egyidőben, 1955-ben jelentkezett. Első kultúrotthonunk a Május 1, 1956. május 1-én nyitotta meg kapuit — a Málomi úton —, s nyújtott otthont a művészeti csoportoknak és kluboknak. 1957-ben ugyancsak Május 1 néven a Dózsa munkásszállóján és a Tavasz klub helyiségeiben folytatódott kulturális életünk. A Ságvári Endre Művelődési Ház 1961-ben fogadta az első látogatókat.

Lakóterületünk kulturális intézményekkel való ellátottsága több mint szegényes. Művelődési házunk az egyetlen olyan intézmény, amely egész évben nyitva áll a közönség előtt. A megnövekedett igények, s a nagy látogatottság miatt ennek bővítése már nem tűrt halasztást. A bővítési munkálatokhoz, az új épületrész építéséhez 1977 májusában vonultak fel a Szolgáltató üzem dolgozói. A művelődési házat a bányásznap tiszteletére ez év augusztus 31-én adják át.

A deszkapalánk az építkezés körül még sokakat megállásra késztet, mustárgáltják az épület csillagó külsejét, s találgatják a téglaszínűre festett hatalmas vasbordák szerepét. Ki-ki ízlése és vérmérséklete szerint nyugtázza a látottakat. De a közművelődésnek, a szellemi értékeknek otthont adó épületnek azért mégis mindenkj örül.

A földszinti tágas előcsarnokba belépő megállásra kényszerül. Pizkosan, az építkezés nyomait magánviselve is megkapó látványt nyújt a zöld és fehér színű márványpadlózattal csillogása. Az igen esztétikus, fehér intergipsz álmennyezetben jól mutatnak a kristály utánzatú fénycső armatúrák. Az átadást követően itt személynéző fényzőn fogadják majd az érkezőket.

A bejárattal szemben, az előcsarnokból nyílik a propagandisták klubja. A 40 fő befogadására alkalmas terembe koralakú dohányzó asztalok, sárga és piros színű forgó fotelok kerülnek. Jelenleg itt dolgozik Altorjai István Derkovics-ösztöndíjas festőművész nagyméretű pannó képén. A kép mérete és élénk színe miatt megkapó látványt nyújt.

Volt idő, amikor bányában dolgoztam. Élményanyagom így adott. A bányavilágát, a természet és az ember harcát igyekszem visszaadni művészetem és érzésvilágom sajátos eszközeivel. Az emeleti előcsarnokban a lépcsőfeljáró falára kerül majd képm, pár méterre Horváth Olivér tűzzománc alkotásától — mondta a művész.

Kint az előcsarnokban forgolódnai kezdnek. Nem tudom merre is induljak, s tehetetlenségemet látva

Zámbó József, az épület tervezője vállalja az „útkalauz” szerepét. Jó fél órát vesz igénybe, amíg a földszint minden egyes helyiségét bejárjuk: az irodákat és a fotószakkörnek otthont adó labort; a pénztárt, a mosdókat, a büfét és a hozzá kapcsolódó raktárhelyiséget; a kifolyósóról nyíló melléklépcsőt, amely az emeletre — s idővel — a régi nagyterembe vezet. A könyv- és hírlap-olvasóban egy kicsit több időt töltünk.

Ez a megoldás — mutat a vaslábakon nyugvó galériára — eredeti terveinkben nem szerepelt. Itt felettünk helyezkedik el a színházterem színpada. Az általa határolt rész holtter lenne, s csak a helyet foglalná. Ezért a könyvtár magasságát a maximumig kihasználtuk, s a galériával bővítettük. Azt is mondhatnám, hogy a mennyezet így azonos a színpad deszkáival.

Az előcsarnokba visszatérve a fehér és fekete márvány burkolatú fölépcsőn az emeletre indulunk. A fordulóban Zámbó József megáll, s a korlátlan áthajolva lefelé mutat: — Ez a lépcsőfeljáró alatt megbúvó kis helyiség sem szerepelt az eredeti elképzelésekben. A hely viszont adott volt, s így kialakításával itt majd kiállítások rendezhetők.

Az emeletet a színházterem uralja, s ami még helyet kapott, az is szorosan ötvöződik hozzá. Ezek az öltözők, a fürdők, s a színpad jobb és bal oldalán levő kellék, illetve díszlet-raktárak. A teremben tizenkét sorban 269 mohazöld színű zsöllye ülés fogadja majd a kultúrára szomjazókat. A barna sötétítő függönyök mozgatója gépi úton történik, s ugyanígy a színpadi függöny, valamint a mozivászalon le- és felcsúszása. Szemben a színpaddal — egy zárt galérián — kapott helyet a világosító helyiség és a két modern filmvetítővel felszerelt gépház.

Mi van még? Sok mindennél lehetne még írniuk. Arról, hogy a helyiségek burkolatát parketta képezik, s az ormótlan radiátorok szép faburkolat „ruhát” öltenek. Azt is eszeltelhetnénk, fejezeteken át, hogy az itt alkalmazott ilyen típusú giszperlit válaszfal-lapokkal Pécssett még nem dolgoztak. Meghonosított a más munkákból élő Szolgáltató üzemi dolgozók voltak. Az alapok ásásától az épület vasszerkezetének összeszereléséig a belső munkálatokig szinte minden munkát ők végeztek, s dolgoznak még ma is. Munkájukról csakis elismeréssel szólhatunk.

Mi lesz még? Az átadást követően gazdagodunk egy épülettel, s ami fontosabb, változatos kulturális programokkal.

Veress Tamás

Egészségünk érdekében

Nem kevés azon munkaterületek száma, ahol a dolgozók zajban, porban végzik amúgy sem könnyű munkájukat. A dohártyaszagató gépjárművek nem lehet felemelő érzés nyolc órát eltölteni. Az sem kellemes, amikor a friss levegő hiányában egy műszak alatt vajúgháznai port nyel a dolgozó. Éppen ezért minden elismerés és tisztelet azoknak, akik ilyen és hasonló körülmények között lelkiismeretesen végzik munkájukat. A Szolgáltató üzemben régóta és folyamatosan keresik és alkalmazzák azokat a műszaki megoldásokat, melyek a dolgozók egészségvédelmét szolgálják. Erről kérdeztük Polyák Dénes biztonságtechnikai megbízottat.

— A zajcsökkentés érdekében mit tettek eddig és milyen feladataik vannak még e téren?

— A foglalkozási megbetegedések megelőzése érdekében a vállalat és üzemünk is az anyagi lehetőségek szerint igen sokat tesz. Üzemünkben a zaj és a por jelenti a legnagyobb veszélyt, s dolgozóink közel egyharmada végzi feladatát ilyen munkahelyen. Az utóbbi években főleg a zajelhárítás terén értünk el jelentős eredményeket. Harminczázalékos zajcsökkentést eredményeztek a II. sz. és a IV. sz. bányászati kompresszorházainak megépített kezelőfülkék. Ez évben a IV. sz. bányászati szállítóknai kompresszorházba építünk ilyen zajszigetelt fülkét, de ugyanakkor elkészült a légaknái fészeltető zajszigetelése. Ez egyébként a környezetvédelem terén is jelentős előrelépés. Súlyka típusú hangelnyelő doboz beépítésével a II. sz. bányászati kompresszorházából eredő zajt is sikerült megszüntetni. Az V. sz. bányászati kompresszorháza már nem tartozik a zajos munkahelyek közé, mivel teljesen automatikus.

— A műszaki megoldások komoly anyagi ráfordítást igényelnek. Az ilyen beruházási költségeket lehet-e csökkenteni?

— A zajelhárítás is elsősorban műszaki feladat és valóban költségigényes. Az említett munkák elvégzése több mint másfél millió forintjába került vállalatunknak. Ismeretes, hogy a beruházási költség korlátozva van és lesz is. Ezért azokat a megoldásokat kell keresni, melyek kisebb anyagi ráfordítással is megvalósíthatók. Így kis költségű átfordítással a káznázakban zajosan üzemelő olajgépeket mozgatható zajszigetelt védőburkolattal láttuk el, sikerrel. A fűrészgépjárműk helyett üzemeltetésben készülő, teljesen zajtalan sajtológépet kívánunk alkalmazni. Kísérleteket végeztünk, illetve végzünk az ércszállító gépkocsik vezetőfülkéjének zajszigetelésére, továbbá a III. sz. bányászati külszíni döntők zajcsökkentésére, ahol a légkalapácsoknál kemény gumifej alkalmazásával kísérleteztünk. Azokon a munkahelyeken, ahol a műszaki zajelhárítás lehetősége jelenleg nem biztosítható, a dolgozókat hallásvédő eszközökkel láttuk el. A zajelhárítás érdekében végzett műszaki megoldásoknál Bányász István üzemegység-vezető és Tóth Ferenc üzemegység-vezető helyettes munkája említésre méltó.

— Beszélgetésünk elején célt az öntödére. Ott mi a helyzet?

— Üzemünk legporszennyeztebb munkahelye az öntöde. Eredménynek mondható, hogy a pár éve végrehajtott rekonstrukció követően a termelés megkészsereződése mellett a légtér porszennyezettsége a korábbihoz képest nem romlott. Jelenleg is átlagértékben az öntödei porszennyezettség a megengedett szint alatt van. A rekonstrukció a szellőztetési rendszer rekonstrukcióját is jelentette. Öt darab FCL-8 típusú nagy teljesítményű elszívóventillátorra épített nagy hatásfokú nedves porleválasztó biztosítja a hatásos porélszívást.

V. T.

Szabad idő központ feltételes módon

Lapunk júniusi számaiban már foglalkoztunk a szabad idő központ tervével. Az elképzelések kidolgozásával a vállalati szakszervezeti bizottság a Ságvári Endre Művelődési Ház vezetőségét bízta meg. A pinceklub problémája mindig fogas kérdés volt. Zsikó János, a Ságvári Endre Művelődési Ház igazgató helyettese körvonalazta az előzetes elképzeléseket és, hogy a szabad idő központ létrehozását a KISZ-klub vezetősége is támogatná, arról Garal János nyilatkozott. A megvalósítás azonban nem megy egyik napról a másikra. Felkerestük Rác Gyulát, a vállalati szb titkárát nyilatkozott, hogyan látja a jelenlegi pinceklub helyzetét és a szabad idő központ kérdését.

— Azzal kezdeném, hogy a szabad idő központ tervének megvalósításához a pinceklubban először is rendet kell teremteni. Sajnálatos tény, hogy rossz hírű. Egyáltalán nem csodálkozom rajta, hogy a szülők nem engedik gyermekeiket ide. Alapvető problémának tartom, hogy a vendégek túlnyomórészt idegenek. Nem arról van szó, hogy nem látjuk szívesen őket, hiszen úgy a művelődési háznak, mint a pinceklubnak a városrész kiszolgálása is a feladata. Az arány azért nem megfelelő, mert mindkettőt a vállalat építette és üzemelteti, tehát elsősorban a mi dolgozóinkat kellene szolgálnia. Először is a kocsmá jellegét kell megszüntetni. Ha ez megtörtént, otthonossá, barátságossá kell tenni, hogy az emberek szívesen járjanak ide. Mindehhez elsősorban a vállalati dolgozók megértésére és segítségére számítunk.

— Az ifjúsági klub funkciója is az, hogy elsősor-

ban a vállalati dolgozók igényeit elégítse ki és ehhez szükség van az üzemi KISZ-szervezetekkel tartott kapcsolat erősítésére. Természetesen ezt is területi jelleggel kívánjuk működtetni, a városrész fiataljainak bevonásával. Örömmel mondhatom, hogy július végén és augusztus elején a Ságvári Endre Művelődési Ház rendezhözhatja az ifjúsági klubot. Ki lesz tatarozva és tényleg semmi akadály, hogy a fiatalok jól érezzék majd itt magukat. Csak az a kérdésünk, hogy becsüljük is meg és kellő felelősséggel kezeljük.

— Visszatérve a pinceklubra, illetve most már a szabad idő központra. Funkcióját tekintve szerintem, nem elsősorban szórakoztatni, hanem nevelni lesz hivatott. Vagy maradjunk abban — mosolyodott el Rác Gyula —, hogy szórakoztatva neveljünk. Hírlapolvasóval kapcsolatban megjegyezném, hogy a művelődési ház új szárnyában lesz egy könyvtár és hírlap-olvasó, így teljesen felesleges lenne egy másik pár méterre tőle. A klubigazolványok kérdését valóban meg kell oldani, de úgy, hogy ne rekesszük ki a klubból a ritkábban ide látogatókat. Tudom, hogy egy ilyen szabad idő központ fenntartásához milyen személyi feltételekre van szükség, de a létszámgazdálkodás jelenlegi lehetőségei folytán inkább a társadalmi munkára kellene alapozni. A magam részéről nagyon örülök, hogy a tervezés megindult és remélem, mihamarabb véglegesen kialakulnak az elképzelések, hogy egyszer már ne csak feltételes módon beszéljünk a szabad idő központról — mondta végezetül Rác Gyula.

N. G.

Üzemi vajúrvetelkedő

Idén is, mint az eddigi évek során, megrendezték a III. sz. bányászati üzemben a 35 év alatti fiatal vajúrók szakmai vetélkedőjét 42 fő részvételével. A gyakorlati versenyre június 18-án, az elméleti versengésre június 22-én került sor.

Az üzem műszaki vezetése 13, közel azonos fejletési munkahelyet alakított ki a fiatalok számára és biztosította a vetélkedő zavartalan lebonyolításához szükséges egyéb feltételeket is — egybehangzó vélemény szerint — megfelelő színvonalon.

Az elméleti döntőbe a gyakorlati verseny első 20 helyezettje jutott, ami nem volt könnyű feladat, hiszen a győztes csapat teljesítménye 218 százalékos volt, míg a hetedik helyezett csapatként 154 százalékos

eredménnyel éppen csak tovább lehetett jutni.

Fiatal vajúraink alaposan felkészültek a versenyre; csak nagyon éles küzdelemben sikerült közülük hat főnek biztosítani, hogy részt vehessen a szeptemberben megrendezésre kerülő vállalati vajúrvetelkedőn. Ok név szerint a következők: első helyezettetként Simon Attila, másodikként Kovács István, aki tavaly a vállalati döntőt nyerte, harmadikként Hopp József végzett, míg a további helyezéseken Hágenthurn József, Lippai István és Bokor Imre osztozott.

Számukra most tovább folytatódik a felkészülés, hiszen — és ezt ők is tudják — a sikeres szerepléshez újabb erőfeszítések szükségesek.

Herendi István

Smart

Lövészet: Bajnok az ÉDÜ férfi csapata Nőknél az utolsó forduló dönt

A III-as üzemben rendezett Ércbányász Kupa negyedik fordulója ezúttal is jó eredményeket hozott. Különösen a listavezető csapatok eredményei figyelemre méltók, de a mezőny többi együttese is helytálltak a nagyszerű küzdelemben. A férfiak három testhelyzetű lövészversenyén az ÉDÜ csapata tovább növelte előnyét az üldözőivel szemben. Egy fordulóra a bajnokság befejezése előtt már megnyerték a kupát. Előnyük olyan nagy, ha csak három versenyzővel állnak ki a következő fordulóban, akkor sem tudnák elveszíteni az aranyérmét. A IV. üzemiek szilárdan tartják második helyüket, ezüstérmük nem fog veszélyben.

Ötödik helyen a Szolgáltató áll, a sort a kutatósné lányok zárják. Az utóbbiaknak semmi reményük nincs „előzésre”, mivel a harmadik forduló versenyén nem vettek részt. Erik Szigeti József (ÉDÜ) összetett egyéni bajnokságra. Négy forduló eredménye alapján 1027 kört lövött, míg csapatársa, Szénási „csak” 999 kört. Nem lenne méltányos, ha kihagynánk klubtársukat, Tarit, aki 980 körrel még beleszólhat a végső sorrend kialakításába. Végeredményben az aranyérem sorsa e három versenyző között dől el csakúgy, mint a további dobogós helyezések is.

A női 20 lövéses összetett egyéni versenyben Lókáné vezet minimális előnnyel Józsepovicsné és Péhlné előtt. Az utolsó forduló lesz hivatott eldönteni a bajnok cím és helyezések sorrendjét, mivel a listavezető előnye 8 kör a második és 19 a harmadik helyezett ellen. Nem szabad megelégedni Bozókínéról sem, igaz, hogy hátrányos helyzetben van a dobogós jelöltekkel szemben, de a harmadiktól 10, az előtte levőtől 21, az első helyezettrel szemben 29 kör a hátránya.

Más a helyzet a női bajnokságban, itt még nem dől el semmi. A vezető II. üzem csapatának előnye tekintélyes, de kevés az aranyéremhez az utolsó forduló előtt. Ami biztosnak tűnik, az édes lányok ezüstérmé, de egy jó sorozattal még arannyá is

Kovács

Pisztoly: Csapatban az ÉDÜ, egyéniben Sáfrány vezet

Az utóbbi időben egyre több cikk jelenik meg a sportlövészet versenyzőmairól, eredményeiről, de kevesen tudják a sportág kialakulásának és létrejöttének eredetét.

A lövészet versenyszerű életrekelése a 19. század második felétől számítható, bár ezt megelőzően már a 16. században is rendeztek huzagolt csövű puskával versenyeket, azaz célbalövést. Ezeket mégsem tekinthetjük mai értelemben vett versenyeknek, mert azok inkább a „céllovészetet” szolgálták. A szabályok szerinti versenyekre 1880 táján került sor Észak-Amerikában, Angliában, Franciaországban, Japánban stb. Hazánkban jóval előbb, a 16. században alakultak lövészegyletek, de a sportlövészet csak 1900-tól indult fejlődésnek. Az I. világháború visszavetette, majd később fellendült csakúgy, mint a II. világháború után. A felszabadulás után az olimpiákon értünk el

jó eredményeket — Takács Károly kettő, Hammerl László egy olimpiai első helye és sok helyezések bizonyítja a magyar sportlövészet fejlettségét.

A sportlövészet három fő csoportra osztható: puskalövészet, pisztolylövészet és vadászlövészet. Vállalatunknál mindhárom versenyszám szerepel, az előbbi kettő az MHSZ és a tömegsport keretében, az utóbbi a vadásztársaság körében.

Minket közelebbről most a pisztolyversenyek érintenek, mivel a befejezés előtt áll a férfi csapat- és egyéni bajnokság. A negyedik forduló után összetett csapatversenyben az ÉDÜ vezet 49 kör előnnyel a Szolgáltató előtt. Az elsősg kérdés az eredmények alapján e két együttes között dől el, mivel egy forduló van vissza és a többi csapatnak olyan nagy a hátránya, amelyet már papírra szerint sem hozhatnak be.

A bronzéremért a III-as

Még az anyukák is összemérték erejüket

Papírban az ötforintos...

A III. sz. bányaiüzem gazdasági és társadalmi szervezettel — a nőbizottság bevonásával — üzem gyermeknapot szerveztek június 16-án. A központi irodaház elől az autóbuszok a gyerekeket a III. sz. bányaiüzemi lőterre szállították. Az itt lévő sportpályán zajlottak a vidám játékok. Franyó József köszöntötte a gyerekeket és ismertette az egész délelőttöt betöltő versenyek, játékok programját.

Fél kilenckor a gyerekek már a színes filmkockák-kon az erdei állatok életével ismerkedhettek. A szünetben terített asztalok várták őket a finom szendvicsekkel és üdítőkkel. Utána ismét film. A rendezők addig átrendezték a terepet az ügyességi játékokhoz. Felvillanó lámpák jelezték, hogy vége a vetítésnek, kezdődhet a játék. Villámkérdések hangzottak el és a gyerekek jó válaszlás esetén csokoládét kaptak. Az ügyességi játéknál használt ceruzákról levették a zsinórokat és máris kezdődhetett a rajzverseny. Akiknek a rajzolás nem erősségük, azok különböző területeken versenyezhettek. Gyakran rezdült a korlárlabda hálója a jóslékért dobásoktól. A fiúk inkább a büntetőrúgásoknál jeleskedtek.

Ide hallatszott a tizen-

éven felüliek lövészversenye a lőtérrel. A gyerekek felszabadultak, jókedvvel játszottak. A lőteren a cél táblák helyett lepényeket akasztottak fel. Kicsik és nagyobbak fürkészték a lepényt, hova is harapjanak. És ekkor elhangzott a „rajt”. Pillanatok alatt fülleg lekváros fiúkon és lányokon nevetett a nézősegreg. Az ügyesebbek fogamár a győzelmet jelentő ötforintosoknál rácsálta a papírt.

Mellettük néhány méterre a fehér műanyagzsákokban ugrándoztak a gyerekek. Néhány anyuka is megirigyelte a zsákokban futást. A rendezők szíve meglágyult és megengedték, hogy az anyukák is összemérjék „szunnyadó” ügyességüket.

A vidám játékok eredményhirdetésére délelőtt kezdődött a helyezett színes ceruzákat, csokoládét, rágógumit kaptak. A buszra való felszállás előtt minden gyerek rágógumit, csokit és még piros lufit is kapott ajándékba.

Baumann József

Ne csak úgy „pásztásan...”

Az ormánsági ember sem különb egyes dolgokban, mint a más vidékeken élő. Főleg akkor — a szólásmondás szerint —, ha egy kis „kehe” is van benne. Már pedig a mi történelmünk szereplőjében volt egy adagjal. Volt benne egy kis irigység, rosszszándág, rosszindulat is, ami még az edes testvérel szemben is megmutatkozott.

Szép volt már a „hőgyön” a szülő, jó termés mutatkozott. Csakhogy a május nagy szárazság után hosszú ideig nem esett, pedig arra is nagy szükség lett volna. Így aztán a mi atyánkfia fel-fel tekintett az égbe, ekként fohászokva:

— O, magasságos mennyből! Adjál egy kis jó, kiadós esőt!

Bizony, megisméltődött az esdeklés néhányszor, míg egyszer csak úgy északnyugat felől kezdett felhősödni. Mondta is — nevezzzük Pista bácsinak —, hogy de szép felhő jön. Aztán még az volt a kívánsága, hogy csak olyan „pásztásan” essék, főleg az ő szülőjére. Az nem baj, ha az őcsének a szülője nem kap egy cseppet sem.

Hanem, amikor a felhő odaérkezett és szürkévé vált, dörögött, villámlott és elkezdett esni nemcsak az eső, hanem a jég is, akkor ijedten pislogott Pista bácsi az eresztől. Még meg is szólalt:

— Ne csak így pásztásan, hanem szélben is! Kell az őcsém szülőjére is!

KISS JÓZSEF

Horgászrendezvények

A horgászat egyéni kedvtelés, szórakozás, de gyakran szerveznek csoportos rendezvényeket, versenyeket is. Vállalatunk horgász egyesülete, illetve tagjai is igen gazdag program részeséi voltak az elmúlt időben.

Az egyesület június 24-én kishal fogó-versenyt rendezett a Dunán, a dunaszekesői horgász egyesülettel közösen. A versenyt követően barát hangulatú ebédet ismerkedtek a két egyesület tagjai.

Az V. Országos Olajbányász Horgász Kupát Szolnokon rendezték június 30-án és július 1-én. A rendezvényre, illetve a versenyre vállalatunk egyesületének csapatát is meghívták, akik a múlt évben második helyezést értek el. A versenyző csapat tagjai: Czenez László, Nagy Sándor, ifj. Szeghy Károly, Szili Mihály és Török Mihály.

Az apatiní horgász egyesület a XVI. apatiní horgászversenyt is meghirdették. A rendezvénysorozatban az Aranyhalacskaért című hal fogó-versenyt is meghirdették. A rendezvényeken, illetve a versenyen a vállalati horgász egyesület képviselőiben Ákl Ferenc, Árokszállási József, Faubel Antalné és Faubel Antal vett részt. J. K.

HÍREK

JÚLIUS 5-én délután az ÉDÜ területén Jurisák Mihály elvesztette eszméletét, egy álló gépkocsi alá zuhant. Ezt látva Pinczker Nándor jelzett az indítani akaró gépkocsivezetőknek, ezzel megmentette Jurisák Mihály életét. Kósa József üzemvezető Pinczker Nándort pénzzutalomban részesítette.

REHABILITÁCIÓS és baleseti kártérítés ügyben a jogügyi osztály minden pénteken felvilágosítást tart. Kéri a dolgozókat, hogy felvilágosítás végett lehetőleg ezt a napot vegyék igénybe, mivel más napokon a tényleges ügyintézés és a hatóságoknál történő tárgyalás miatt az illetékes előadóval esetleg nem találkozhatnak.

A SZAKSZERVEZETI fűvöszenekarok I. országos találkozóját június 30-án és július 1-én rendezték meg Várpalotán, ahol vállalatunk koncert fűvöszenekara is részt vett.

A BARANYA megyei Tanács Kórház-Rendelőintézet és vállalatunk együttműködési megállapodást kötött. A megállapodás keretében a kórház a megelőző, a diagnosztikus és gyógyító munkában segíti vállalatunk dolgozóinak egészségügyi ellátását, vállalatunk pedig műszaki, karbantartás segítségét ad a kórháznak.

GYERMEKCSÜZDÁT vásárolt vállalatunk a bala-tonmária-fürdői üdülönkbe. A csüzdát a IV. sz. bányaiüzem dolgozó szerelték fel, a gyermekek nagy öröme.

SZERKESZTŐI üzenet. A szerkesztői bizottság a legközelebbi ülését július 24-én 14,30 órakor tartja a Központ tanácstermében.

Villámcsapás folytán megszakadt a telefonösszeköttetés az ÉDÜ és a zagytyér között. A vállalat kintűző csoportjának segítségére volt szükség, akik CSMZ típusú nyomvonal és hibakereső műszerrel betárolták a föld alatti vezeték szakadásának helyét, majd a Szolgáltató üzem telefonszerelői hárították el a hibát. Képviselet a két csoport dolgozóit Schmidt György és Radó István telefonszerelők, Barcs László földmérő és Virágos Lajos a helyszínen.

Keller Gábor felvétele

Elmezőny állása. Csapat: 1. ÉDÜ 2110 kör, 2. Szolgáltató 2061 kör, 3. III-as üzem 1973 kör, 4. II-es üzem 1939 kör.

Egyéniben: 1. Sáfrány 749 kör (ÉDÜ), 2. Jillek 725 kör (Szolgáltató), 3. Kukaj 699 kör (II. üzem), 4. Hoffmann 689 kör (ÉDÜ). Kovács Miklós